

sió

INFORMATIU
D'AGRAMUNT I
DE LA
RIBERA DEL SIÓ

Núm. 349 - ANY XXX - Març 1993

Carnaval 93

Almanac

MARÇ: Mes de 31 dies, tercer del calendari Julià. *Martius*, era el primer mes de l'any en l'antic calendari romà, consagrat al déu de la guerra, Mart, del que en deriva el seu nom. Aquest mes començava a Roma, amb l'arribada del bon temps, l'època de l'any de fer les guerres que finia a l'octubre.

La cultura popular agrària recorda la variabilitat climàtica del mes de març (*marcejar*), pròpia del període de transició hivern-primavera amb frases fetes que es poden aplicar a les persones. Així, hom diu d'algú que varia d'opinió a conveniència que "té set cares com el març". Aquesta variabilitat i el fet de ser el mes dels vents donà lloc a refranys tradicionals:

*Març ventós
fa l'abril plujós.*

*Març, marçot
mata la vella a la vora del foc,
i la jove si pot.*

El dia s'allarga notablement (1h i 23m durant el mes):

El dia 1 el sol surt a les 6h 26m, i es pon a les 5h 42m (*)

El dia 31 el sol surt a les 5h 36m, i es pon a les 6h 15m (*)

(*) hora solar

El sol entra a la constel·lació d'ÀRIES el dia 20. És el dia que comença la PRIMAVERA (equinocci de primavera): el dia i la nit tenen la mateixa durada a tots els punts de la Terra.

Les fases de la lluna:

Quart creixent	☾	el dia 1.
Lluna plena	☾	el dia 8.
Quart minvant	☾	el dia 15.
Lluna nova	☾	el dia 23.
Quart creixent	☾	el dia 31.

FESTES ASSENYALADES:

Des del Dimecres de Cendra (24 de febrer) som en temps de Quaresma. Són, per tant, dies de penitència i abstinència de carn els divendres 5, 12, 19 i 26. Aquesta tradició cristiana, avui en desús, era seguida estrictament pels nostres avis; les corrandes populars ho recorden:

*Ara vénen set setmanes
totes de dejunar,
i set que ja n'hem passades
totes de riure i folgar.*

*Set setmanes de Quaresma,
només hem pogut menjar
arengades rovellades,
mongetes i bacallà.*

Dia 19 **Sant Josep**. Espòs de la Verge Maria i pare legal de Jesús. Va ser durant molts segles el gran oblidat de la devoció cristiana. Fins el s. XVII no va ser declarada festa de precepte. Actualment a Catalunya ha deixat de ser diada festiva. Antigament la festa de sant Josep era un parèntesi dins la Quaresma i es trencaven temporalment els rigorosos preceptes d'aquestes dates, celebrant actes festius i grans àpats on no hi podia faltar *la crema*.

LES FEINES AL CAMP: Aplicació d'adobs nitrogenats i tractaments contra les males herbes als conreus de cereals. Es sembra la patata primerenca.

LES FEINES A L'HORT: S'inicia la plantada de les tomateres primerenques. Es sembren raves, pastanagues i fesols d'enramar primerencs. Es transplanten les maduixeres.

LES FEINES AL JARDÍ: Durant el mes, excepte els períodes de fred, es planten lliris d'aigua i narcisos. Es sembren violers, cascalls, campanetes, anèmones, malves, petúnies, margarides i clavells.

ELS REMEIS DE LA PADRINA

Els canvis de temps propis del març fan aparèixer malalties com les angines; els nostres avis, però, les curaven sense metges ni antibiòtics. Veiem-ne un remei:

"Oració per a curar les angines"

(S'havia utilitzat a Agramunt)

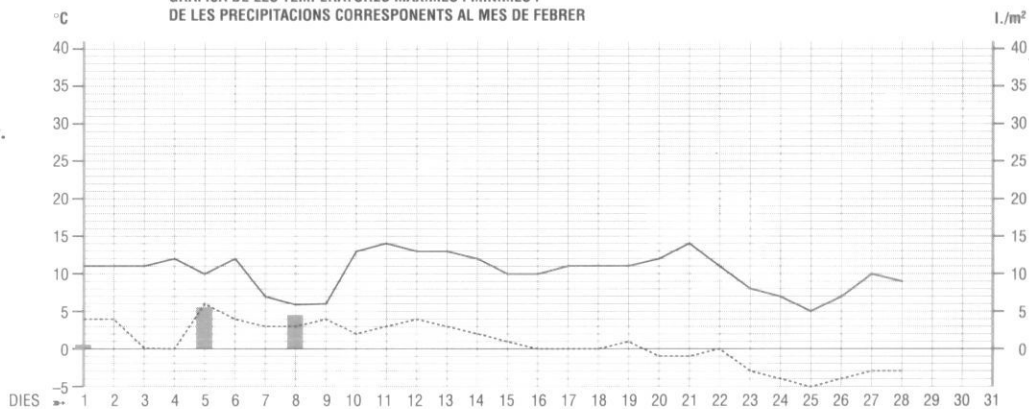
*Sant Joan i sant Pere
anaven per un camí;
van trobar a sant Martí:
- Martí, Martí, què fas aquí?
- Aquí m'estic que tinc angines.
- Suca-les d'oli d'olives,
i prompte les tindràs marcides.*

*(Es resen tres parenostres a la
Santíssima Trinitat perquè ens
curi d'aquesta infermetat).*

*A més, en el moment que els
sants diuen a sant Martí que
es suqui el coll amb oli, cal fer
una creu al coll.*

Temperatura màxima: —
Temperatura mínima:
Precipitacions: ■■■■

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I
DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE FEBRER

Demografia

(Mes de febrer de 1993)

NAIXEMENTS

Daniel Sàiz i Adan dia 19

DEFUNCIONS

Ignasi Pou i Golet	63 anys dia 2
Dolors Escudé i Farran	84 anys dia 10
Pau Fusté i Torres	85 anys dia 17
Jenifer Capitan i Vázquez	8 anys dia 20
Ramon Castellà i Fontova	61 anys dia 22
Simona Pons i Mateu	42 anys dia 24
Ramon-Cosme	
Santamaria i Roqué	69 anys dia 28

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL FEBRER

Dia 1	0'6 l./m²
Dia 5	5'6 l./m²
Dia 8	4'5 l./m²
TOTAL	10'7 l./m²

(Boira 5 dies)

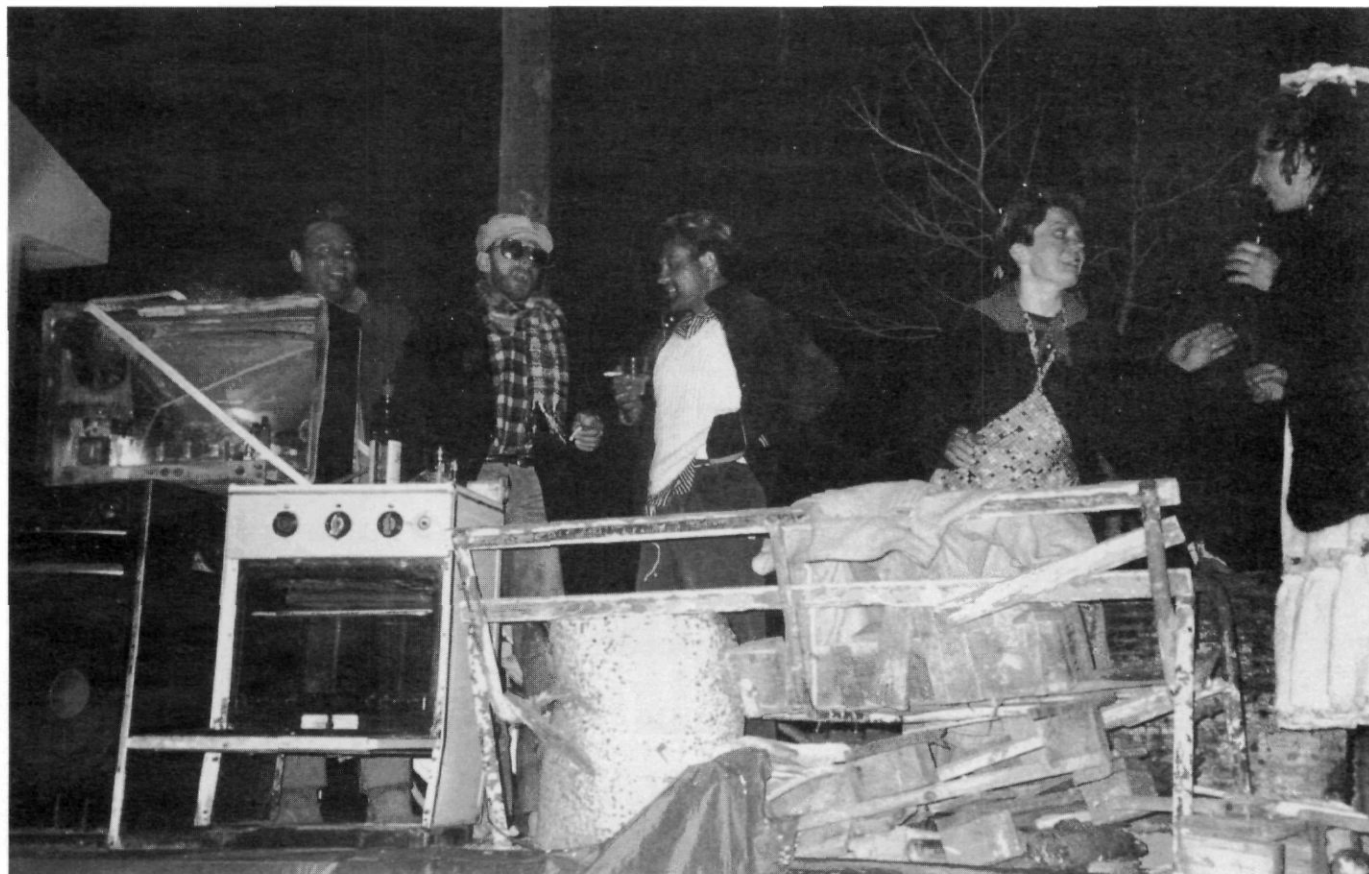

TEMPERATURES EXTREMES DEL FEBRER

Màxima del mes	14°, dies 11 i 21
Mínima del mes	-5°, dia 25
Oscil·lació extrema mensual	19°
Mitja de les màximes	10'250°
Mitja de les mínimes	0'750°
Mitja de les mitjanes	5'500°

L'Observador: Deudat Pont

Text i fotos: Josep Bertran

EL CARNAVAL DE LA CRISI

A excepció d'una menor participació de carrosses en la rua, la crisi no es va veure per enlloc en el Carnestoltes 93 d'Agramunt.

POQUES novetats en l'edició d'enguany del carnaval agramuntí, que en aquesta ocasió tenia com a tema central la crisi econòmica que des de fa temps és la gran protagonista diària de la nostra vida quotidiana. O la pateixes directament o bé ho fas a través dels mitjans de comunicació.

La participació va ser semblant a la dels darrers anys. Menys carrosses a la rua, però més comparses i més nombroses. L'Ajuntament hi ha destinat uns 3'5 milions de pessetes en l'organització que tingué els encerts i les mancances ja habituals. ➤

GABINET AGRO-INDUSTRIAL
GABINET TÈCNIC DE SERVEIS

Àngel Guimerà, 26 bis
Telèfon 39 10 75
25310 AGRAMUNT

Un Gabinet format per professionals que li dóna la seguretat
de **SOLUCIONAR** **QUALSEVOL projecte o gestió.**

- **Assessorament Tècnic d'Enginyeria, Arquitectura i Urbanisme.**
- **Assessorament Fiscal i Jurídic.**
- **Assessorament Comptable - Financer.**
- **Assessorament Laboral i Social.**
- **Assegurances.**

Contacteu amb qualsevol de les nostres oficines.
LA SOLUCIÓ N'ÉS GARANTIDA.

winterthur
seguros

Durant el matí i la tarda del dissabte, el Grup Escènic Agramuntí va interpretar, per places i carrers, alguns dels números del seu darrer muntatge "Bloody Mery Show". Unes actuacions simpàtiques que serviren per fer caliu fins l'hora de la rua.

L'esplanada de la Fondandana serví per concentrar la vintena de comparses i a les poques carrosses que enguany participaren en la desfilada. Tancava la comitiva la gran carrossa de l'organització que mostrava el contrast entre la realitat dels ciutadans corrents i la dels dirigents.

Com en cada edició del Carnaval d'Agramunt, es va palesar la imaginació de moltes de les comparses que no estalvien feina ni diners per confeccionar les disfresses i altres elements que les acompanyen. Es pogueren veure des de les més simples disfresses de crisi fins a les indumentàries dels carnivals més clàssics.

El recorregut de la rua va ser l'habitual, dos tombos per l'avinguda de Catalunya, plaça del Pou, Àngel Guimerà, Jaume Mestres i Agustí Ros. La poca il·luminació del circuit i la falta d'un sistema comú de megafonia per emetre música desllueixen un xic la desfilada que també és un xic curta per que les comparses puguin treure tot el profit del seu esforç.

A la plaça del Mercadal, plena de gom a gom, el Rei Carnestoltes es dirigí als assistents que posteriorment dansaren i saltaren animadament al ritme marcat per un grup d'animació. A la nit es celebrà un ball de disfresses al Polisportiu en el decurs del qual es lliuraren els premis corresponents a comparses i carrosses.

VII CONCURS DE COMPARSES I CARROSSES

COMPARSES:

- 1ª) SALSA ROSA
- 2ª) LA TRIBU DEL SIÓ
- 3ª) SOM DE POBLE

Altres participants:

GABI-3
CAVERNÍCOLES
GENT DE PALLA
ELS RICS NO PLOREN
ELS MONSTRUS
UNA MICA DE TOT
EL FLAUTISTA D'AGRAMUNT
ELS FARSANTS DEL SIÓ
ELS ZÍNGARS
DANCING BUTTERFLY
IN THE VAMPS AND VAMPIRES
PA-DUR
LA SANTA CRISIS
TALLER DE FANTASIA
PIPILANDIA
GERMANS MAX

CARROSSES:

GABI-2
TOT PELL
ELS CAÇA FANTASMES
EL COBRADOR DEL FRAC

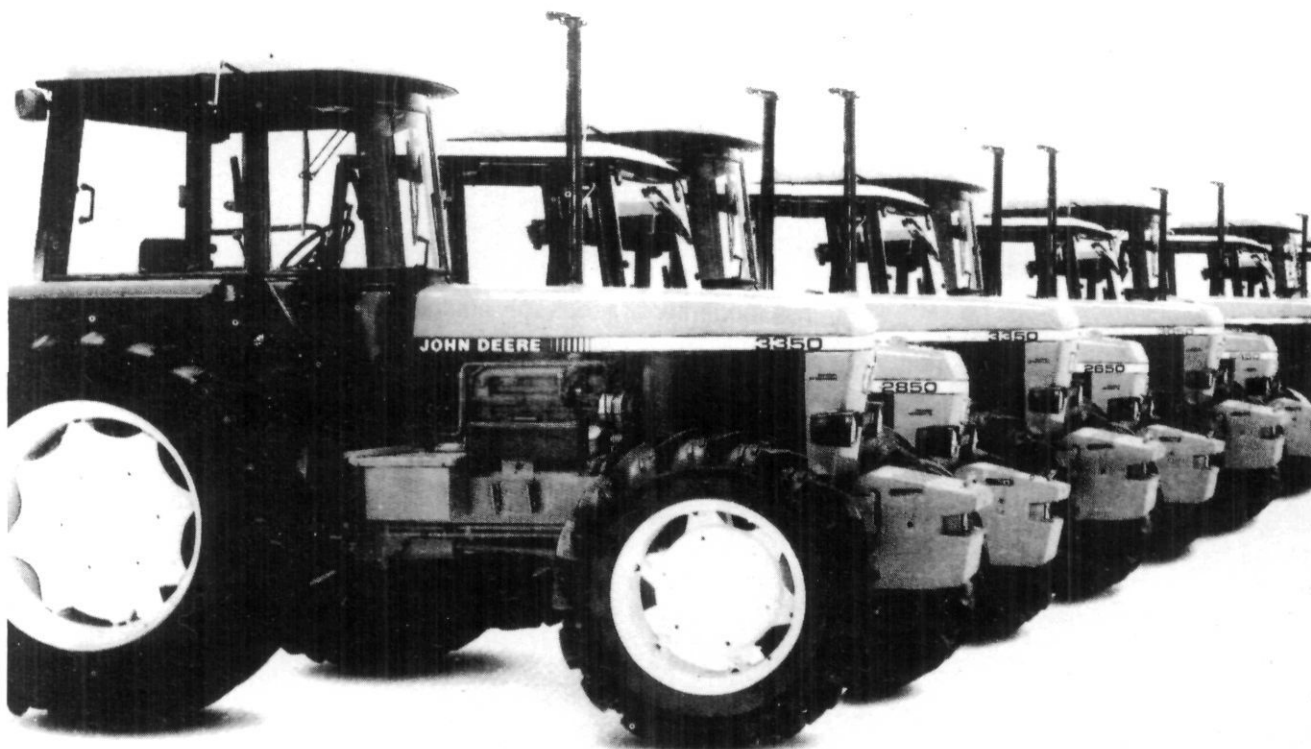
El grup "Follim Follam" actuà la tarda del diumenge al Casal, amb una entrada més aviat minsa. Acte seguit, a la plaça de l'Església, tingué lloc el judici del Rei Carnestoltes i la seva posterior execució i enterrament.

El judici va ser molt ràpid i acabà amb una pluja d'ous, que fins i tot arribaren dins la sala de sessions de l'ajuntament. El que sí que va ser més lent fou l'execució del Carnestoltes, que va estar envoltada d'una acció teatral protagonitzada per l'Espetec.

Tot un muntatge que es desenvolupà en la mateixa plaça. Va ser un espectacle argumental amb decorats, llums, música, focs d'artifici i una acció escènica ben lluny de les clàssiques actuacions de diables.

Nova Sèrie 50 John Deere

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

1837-1987
150

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

TRACTORS I MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

Carretera N-II, Qm. 486'800 - Apartat 57 - Telèfon 60 04 50
MOLLERUSSA

A la plaça del Mercadal es celebrà la ja tradicional Sardinada Popular, que és un dels actes més concorreguts i més "espectaculars". Malgrat la rapidesa amb què es servien els llonguets i l'arengada, es formaren llargues cues al voltant de la plaça. Tothom, però, tingué la seva ració i, fins i tot, més d'una per alguns espavilats.

El Dimarts de Carnaval els protagonistes foren els escolars del Col·legi Macià-Comanys i els residents de Cal Mas Vell. Enguany tampoc els altres centres d'ensenyament participaren en la concentració del Mercadal, i els col·legis de la Ribera celebraren la festa en els seus propis centres.

PROMOCIÓ COMERCIAL

La Unió de Botiguers vol projectar el comerç vers la Ribera del Sió.

En l'assemblea general de la Unió de Botiguers i Industrials d'Agramunt celebrada el dia 16 de febrer, i a la que a penes hi assistiren una desena de persones, s'acordà d'iniciar una campanya de promoció dels comerços agramuntins vers les localitats de la Ribera del Sió. La idea és presentar-los com un conjunt formant una gran superfície comercial.

La promoció es farà editant publicacions informatives que contindran les ofertes que cada establiment faci en un moment concret a la manera de les grans àrees comercials. Els assistents a la reunió acordaren no augmentar la quota per l'any 1993 ni desplaçar-se a fer promoció del comerç agramuntí a les fires de la zona, tal i com s'havia proposat en una anterior assemblea.

CONCERTACIÓ ECONÒMICA

Esquerra Republicana de Catalunya a Agramunt per parlar sobre el finançament autonòmic.

El diputat al Parlament de Catalunya per Esquerra Republicana de Catalunya, ERC, Miquel Pueyo, va pronunciar una conferència sobre el tema del finançament autonòmic i les diferències del sistema actual i el de concert econòmic que propugna el seu partit. L'acte es celebrà el dia 19 de febrer a la sala de sessions de l'Ajuntament i també hi intervingueren el regidor Jordi Padullés i el president de la Secció local del partit organitzador, Joan Esteve.

GUINOVART I ELS JOVES

Els joves escolars agramuntins pinten en homenatge a Josep Guinovart.

Del 18 al 25 del mes de febrer estigueren exposades a la sala de Cal Mas

Vell els treballs participants a la fase comarcal de la 12a Mostra Infantil i Juvenil d'Arts Plàstiques de Catalunya que organitza la Direcció General de la Joventut. De tota la comarca de l'Urgell únicament va participar en aquest certamen un grup d'escolars de Col·legi Macià-Companys, amb edats compreses entre els 11 i els 14 anys i en l'apartat de dibuix i pintura.

L'acte de lliurament dels premis als guanyadors d'aquesta fase tingué lloc el dia 18 amb la presència del Delegat

Territorial del Departament de Joventut, Joan-R. Saura; l'alcalde d'Agramunt, Josep Huguet, i Josep Farreny que juntament amb Domènec Serra integrava el jurat qualificador.

Aquest jurat va seleccionar per a la Fase de Catalunya, que se celebrarà del 23 de març a l'1 d'abril a Barcelona, els treballs de Xavier Fonoll i Jubete, Esmeralda Reyes i Manzano, Macarena Torrado i Viladrich, Clàudia Pedrós i Tarragona i Gemma Pérez i Esteban.

AGRAMUNT AMB BÒSNIA

Uns 600 quilograms d'aliments i productes higiènics es recolliren pels refugiats de la guerra dels Balcans.

Un total de sis-cents quilograms de diversos productes entre higiènics i alimentaris es varen reunir en favor dels refugiats de Bòsnia-Herzegovina en la campanya que va ser organitzada pel Servei Civil Internacional i a nivell agramuntí per l'Associació de Pares d'Alumnes

del Col·legi Públic Macià-Companyans en col·laboració de la Parròquia.

Aquesta ajuda humanitària va ser traslladada a Barcelona des d'on, juntament amb la d'altres poblacions de Catalunya, es traslladà vers la zona en conflicte bèl·lic de l'antiga república

Iugoslava i concretament al camp de refugiats de Kapljia. Entre els productes recollits hi havia aliments com oli, pasta, llegums, llet en pols, menjar infantil i altres de neteja i higiene com pasta de dents, detergents, compreses infantils i de neteja personal.

MARÇ AMB NEU

Una discreta nevada va portar les conseqüents molèsties i els habituals trastorns en la vida quotidiana.

El primer dia del mes de març ens portà una nevada, que va deixar sobre la vila una capa de neu d'uns vuit centímetres, que durà unes 24 hores a Agramunt i un xic més al defora. Les suficients per ocasionar els habituals trastorns de la vida quotidiana. Amb la paralització del transport escolar, a l'Institut no varen fer classes el dia 2 i als centres d'ensenyament primari l'assistència disminuï molt en relació a un dia normal.

Com sia que aquesta nevada havia estat anunciada amb molta antelació pels meteoròlegs, fins i tot la seva tardança

era criticada per molts, alguns veïns ja s'havien preparat acaparant aliments i el dilluns, dia 1 de març, davant de les

fleques hi havia cua per comprar pa. Són atavismes d'altres temps que avui en dia no tenen ja massa sentit.

Entitats

LA CORAL D'AVUI INFORMA

L'any passat, la Coral d'Avui va modificar la data del Concert de Pasqua, cosa que va provocar tot un seguit de reaccions i d'opinions.

Aquest any, a més de mantenir la data de l'any passat, és a dir, el diumenge després de Pasqua, la Coral d'Avui ha decidit canviar el lloc del concert, de tal forma que aquest any es celebrarà a l'Església Parroquial, una decisió presa per unanimitat per tota l'assemblea.

El motiu que ens ha portat a prendre aquesta decisió és única i exclusiva la qualitat de so que ofereix l'Església ja

que el mateix concert dóna més de si en aquest marc.

És evident que no hem descobert ara les "propietats" de so de l'església. Cal recordar que bona part dels concerts que la Coral ha organitzat de corals de fora vila s'han celebrat en aquest marc.

Per motius econòmics es feia difícil renunciar als ingressos que s'obtenien pels concerts de Pasqua i de Nadal que es feien al Casal Agramuntí fent pagar la corresponent entrada.

L'últim concert de Nadal, realitzat a l'Església on l'entrada era gratuïta, va

dissipar aquests temors ja que els donatius dipositats a la sortida del concert eren més o menys iguals a les recaptacions per entrades que fèiem esment anteriorment.

Finalment, un altre factor, no menys important que l'econòmic, va ser un augment en l'assistència de públic al concert. Aquesta és una tendència que caldrà anar analitzant en el futur, però que d'entrada és gratificant i que valorem molt positivament.

CORAL D'AVUI I
INFANTIL BONCANT

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tàrraga, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lérida) España
Teléfono: (973) 39 02 00*
Telefax: (973) 39 02 08

SACS DE PAPER

PLÀSTICS

TRANSPORTS

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

AUTO SERVEIS DEL SIÓ S.L.

Servei de grua permanent

SERVEI OFICIAL

Estem al seu servei a la

Ctra. de Cervera, s/n. (Polígon, nau 1 i 2)
Tels. Taller 39 22 31
Part. 39 01 50

AGRAMUNT

Reddis

**ASSEGURANCES
GENERALS**

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

**CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES**

**MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS**

AGRAMUNT - LLEIDA

Núm. 349
Any XXX
Març 1993

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Montse Ortiz,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig,
Josep Rovira, Anna Santacreu,
Rosa Maria Sera i Núria Sorribes.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Jaume Cots,
Ramon Creus, Josep Farreny,
Jordi Martí, Pere Mora, Deudat Pont,
Paulí Ribera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya

la Diputació de Lleida

i l'Ajuntament d'Agramunt

A C P C Membre de l'Associació
Associació Catalana de la Premsa
de la Premsa Comarcal Catalana de la
Comarcal Premsa

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural
Premi "Tassis-Torrent" Diputació de Barcelona

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 2.300 ptes.

A l'estranger: 2.800 ptes.

Número solt: 230 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:

Anna Santacreu. Tel. 39 00 96
o bé Pere Mora. Tel. 39 00 57

PORTADA: El Rei Carlemany durant la rua que se
celebrà el dissabte al vespre.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar
totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no
significa l'acceptació implícita del seu contingut per
part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els
col·laboradors a SIÓ, han d'estar signats, amb
l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb
pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es
prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir
publicats en el mes de la data de la revista, han
d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans
del dia 25 del mes anterior.

Estimats Lectors...

Fa ja una colla d'anys hi havia a la sala del cafè del Casal una gran taula rodona de marbre, al voltant de la qual s'hi aplegaven els prohoms agramuntins de l'època. Ara al Casal no hi ha cap taula rodona i de prohoms com els d'aquella època tampoc no en trobaríem ni al Casal ni en lloc.

La societat agramuntina ha fet un gran canvi en els últims anys. Ni econòmicament ni social l'agramunt actual té res a veure amb el de fa vint o trenta anys. Els que tinguin edat per a fer-ho que recordin quines eren les famílies "senyeres" a la nostra vila i comprovaran que, de la majoria, no en queda ni rastre.

En aquelles èpoques la societat agramuntina semblava servir-se sobre uns pocs pilars inamovibles que dominaven tots els mecanismes socials, econòmics, culturals i, evidentment, polítics. Avui en dia sembla que tot això està més diluït i que aquests mecanismes de poder no estan pas tan concentrats en unes poques mans.

La nostra societat s'ha democratitzat, en el més ampli sentit de la paraula, en aquests darrers anys i molta més gent ha accedit a la seva parcel·la de poder. És evident que no totes les parcel·les són iguals i que encara a hores d'ara uns pocs, que no són els mateixos d'aleshores, tenen unes parcel·les més grans.

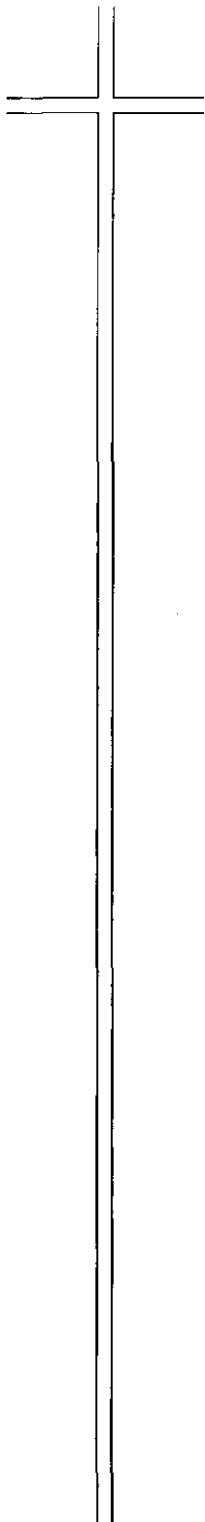
Ara la taula del Casal és allargada i, al seu voltant s'hi asseuen persones d'un tarannà i condició diversa i el seu poder dins la societat agramuntina és més aviat escàs. És una taula més oberta a tothom i el cambrer s'hi atansa sense cap submissió, únicament amb el respecte que es deu al client.

Per utilitzar el símil que ens ofereix el Casal, direm que avui a Agramunt, ja no hi ha ni "palquistes", ni fundadors, ni accionistes. Tots som socis amb les mateixes accions... o gairebé.

Atentament,

Bernat Jofre

Agramunt, març de 1993

Pregueu a Déu per l'ànima de

SIMONA PONS i MATEU

*que morí cristianament
el dia 24 de febrer de 1993,
a l'edat de 42 anys,
confortada amb els Sants Sagraments.*

D. E. P.

*Tots els seus estimats us agrairan una
oració pel repòs etern de la seva ànima.*

AGRAMUNT-PREIXENS, febrer de 1993

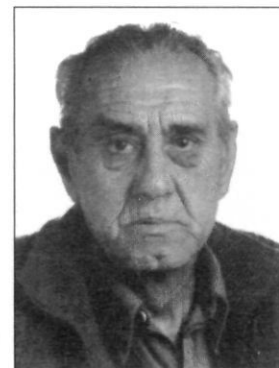
*Perquè vos m'heu ajudat,
i sóc feliç sota les vostres ales.
La meva ànima s'ha enamorat de vós,
em sosté la vostra mà.*

Salm 102

Converses...

Malgrat avui no fa gens de calor em beuria ben a gust "un radeau". Sí, no sé per què, cada cop que veig a en Peret, em ve al cap un poble de França, Vesoul, i un cafè destartalat on un dia, ja fa vint anys, vaig tastar un vas de gasosa amb una rodanxa de llimó. D'allò, els meus amics en deien "un radeau", que en

català vol dir petit vaixell. Aquell gust em va agradar tant, que cada cop que tinc set, i tinc a mà una gasosa, em faig un vas d'aquella beguda francesa. Les Coca-coles, en aquella època i en aquell país eren massa cares. Aquell gust m'ha quedat i m'agrada recordar aquells moments de tant en tant, i en Peret, sense pretendre-ho, m'ajuda a fer-ho.

Pere Vilalta

Pere Vilalta i Solé

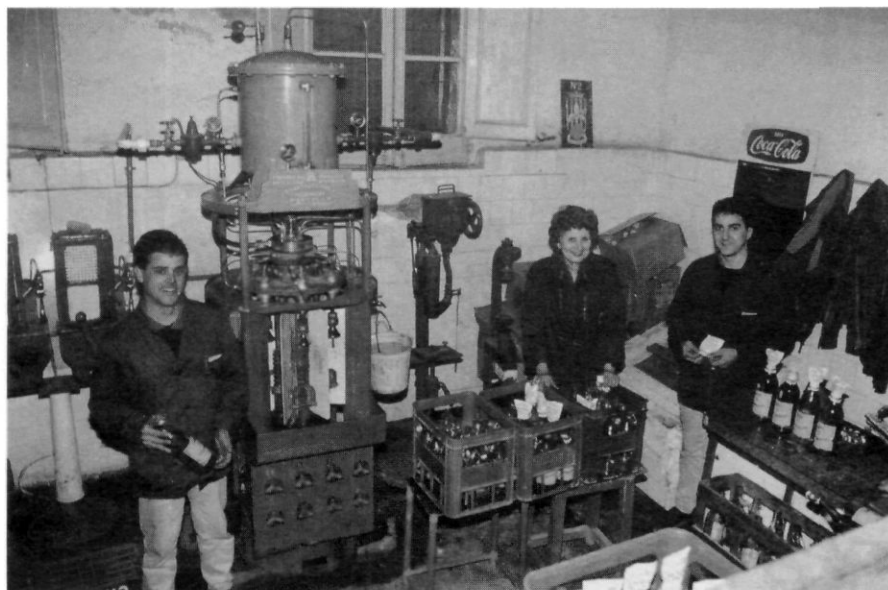
En "Peret de les gasoses"

– *On va néixer?*

– Sóc fill d'Agramunt. Vaig néixer el 3 d'octubre de 1925. El meu pare, Josep Vilalta i Cots, era de Puigverd, i la meua mare, Margarida Solé i Guardiola, de Montfalcó.

El meu pare va marxar a Amèrica amb

un germà seu i van treballar en un negoci de vaques. Anaven a vendre llet pels pobles. Munyien les vaques al carrer!. Van fer uns cèntims i llavors en tornar a casa, el meu pare es va casar i van invertir aquells diners en el negoci que jo he continuat. Eren dos germans casats amb dues germanes.

La seva dona i els seus treballadors, Joan Serrano i Santos Hernández. Fàbrica de gasoses.

– *O sigui que el negoci de gasoses i sifons el va començar el seu pare i l'oncle Martí. I com va anar el canvi de la llet de vaca a la gasosa i sífó?*

– El senyor Mundí, va deixar-los triar, o comprar la fàbrica de teixits o bé la de gasoses, i van decidir-se per la segona. Aquesta estava situada a la Barretina però se'ls va fer petita i aviat van comprar aquest local on ara estem.

Jo, de petit, vaig pujar entre caixes de sifons i gasoses. M'agradava venir a ajudar el pare o la mare quan sortia d'estudi. Bé, més aviat els devia fer nosa, però jo sempre hi venia. En aquella època es treballava poc, de Festa Major a Rosers. La gent bevia poc, ara ha canviat.

Vaig estudiar als Hermanos, fins que va arribar la guerra.

– *I de cop, la guerra...*

– Em penso que va ser un 5 d'abril... No ho recordo. Al primer bombardeig, la mare i jo vam marxar cap a Montfalcó i allí ens vam quedar tot el temps de guerra. Recordo molt bé aquell primer bombardeig, a la fàbrica, la mare i jo i el pare era a un altre lloc de poble. La "pava" va passar abans per retratar i dir allà on havien de llençar les bombes. No són massa agradables aquestes coses...

– *Doncs deixem-ho. Parli'm una mica de com va continuar la feina després de la guerra.*

– La fàbrica va quedar bastant malmesa, però amb el treball de tots la vam tornar a refer. Ens van prendre un camió que mai més no vam recuperar.

De l'any 39 al 50 repartíem per les cases amb un carretó de fusta d'una roda.

Un any per carnaval, 1990.

La gent venia aquí a fer els encàrrecs i després es repartien les begudes amb el carretó. Un dia a la setmana anàvem als bars. Es feien molts particulars. Llavors el repartidor era en Francesc Pasqual i Piera que treballava per nosaltres. Més endavant l'Àngel Pallejà i en Ramon Artigues que era com de casa.

De bar no n'hi havia com ara, és clar. El Casal, can Palou (era on ara es troba la ferreteria Escolà) on hi feien ball a una terrassa a l'estiu; i més endavant, cal Mora.

- On va conèixer la seva dona, la Plàcida?

- Va ser treballant. Era l'any 49. Jo portava les gasoses a una bodega de cal Freixes, que era d'una germana de la Plàcida, ella era allà habitualment i... ens vam agradar. A l'any següent, ens vam casar. Nosaltres dos vam continuar el negoci encetat pel meu pare. Per tant ja fa 80 anys!!

- Eren difícils aquells temps?

- No. Llavors no hi havia competència. Hi ha hagut sempre continuïtat amb les cases comercials que el meu pare va començar a tractar. Tant és així que el negoci es va fer gran i vam haver de comprar un altre magatzem, perquè aquí no hi cabíem. He tingut sort amb la meua dona que m'ha ajudat sempre, tant amb la feina d'omplir ampolles com amb els comptes. Si ara fóssim més joves, hauríem de comprar una altra nau, però els anys passen i pesen!

Estic molt content també de tots els treballadors que he tingut. És una feina pesada, tot el dia remenant caixes. Ara, de fixos, en tinc dos, en Joan Serrano i Santos Hernández. A l'estiu, com que es treballa

el doble, també treballen un parell més de repartidors.

- Parli'm de les begudes que feien. A més del sifó i la gasosa, tinc entès que n'elaboraven d'altres, no és així?

- Sí, és clar. Llavors no hi havia ni la Coca-cola ni tantes marques de begudes com hi ha ara.

Fèiem la soda, que era xerop de rosella. L'oranja, xerop de taronja. La soda de cafè. El mentolín, menta amb gas carbònic.

Totes portaven gas i això sí, totes es feien amb ampolles petites, llavors de litre ni pensar-hi!

Més endavant es va introduir al mercat una beguda que venia de Mèxic, Zarzaparrilla 1001. També hi havia cerveses com la marca Damm, Moritz (alemanyes). Venien amb caixes de 48, precintades.

- Ens podria dir els ingredients de la gasosa i del sifó? Hi ha diferència dels d'abans?

- El sifó és aigua i gas carbònic, les ampolles s'omplen en una màquina especial, cap per avall. La gasosa porta edulcorants, aromàtics (llimó), gas i aigua. L'única diferència és que abans es posava sucre i ara sacarina perquè és més barata.

Les ampolles es renten en una màquina rotatòria i s'enxeropen. Després s'omplen amb aigua i gas. Es posa el caputxó

manualment i finalment amb una màquina soldadora petita es passa per damunt, ràpid, i queden precintades.

- I l'anagrama qui el va triar. Com va néixer?

- Un dia es va decidir posar-hi nom. "L'Agramuntesa" ens va agradar a tots i vam encarregar l'anagrama a en Creus. Va quedar força maco, crec.

- Suposo que els gustos de la gent han canviat...

- I molt! Abans la gent bevia molt sifó perquè feia molts vermuts. Ara gairebé no se'n beu. La cervesa ha passat al davant. També beu molta Coca-cola, llimonades, taronjades... Ah, i aigua! Molta aigua. Parlant de quantitats, també beu molt més que abans. Surt més, va als bars...

- Així que l'aigua està de moda...

- Sí, ara sí. Parlant d'aigua, un fet curiós és que abans l'aigua de "Vichy" la servíem només a les farmàcies, ja que la gent la comprava allà quan estava malalta.

- I els preus, han variat molt?

- El meu pare venia gasoses a 7 cèntims! Mira, et puc ensenyar factures dels anys 60. Una gasosa de litre, 2 pessetes, ara en val 60. Un "Vichy", 3 ptes. ara 70. Una cervesa, un terç 1'5, ara 50. Una Cola petita 1'5, ara 50. Un sifó una pesseta.

Al 53 un treballador guanyava 300 pessetes a la setmana!

A l'esquerra:
L'any 55 amb el seu
primer tricicle.
Marsà, en Peret,
Ramon Artigues i
Àngel Capdevila.

A la dreta:
Un any per la Festa
Major. Entrenador
de futbol, en Peret i
en Jordi López.

– **Parli'm de la seva feina ara. Què fa habitualment?**

– Cada dia sortir a repartir per Agramunt i per fora amb els camions. Dos dies a la setmana anem a Lleida a carregar. I dos dies més treballem en la fabricació de les gasoses i sifons. A l'estiu cada dia, però.

– **Quina ruta segueixen normalment?**

– Preixens, Pradell, Ventoses, Butsènit, Montgai, la Sentiu, Bellmunt, Puigverd, Ossó, Bellver, Mont-roig, les Pallargues, Sisteró i Pelagalls.

Es depatxa el mateix que a Agramunt. Ara a l'hivern molt vi en garrafes. Sort n'hi ha perquè les demés begudes, baixa un 50% la venda de l'estiu a l'hivern. Igualment es nota si un estiu és calorós o bé fresc, o una festa major calenta o freda...

– **Recorda el primer vehicle que va tenir per a repartir?**

– Sí, era el carretó. Després un camió marca "Chevrolet" amb gasolina i petroli. Amb el "Chevrolet" anàvem a les fires. Ah! També podia córrer amb gasogen i carbó. Llavors la gasolina anava racionada (era després de la guerra). Més endavant vam tenir una camió "Avia" i ja finalment un "Ebro". En aquesta foto pots veure el primer motocarro. També tenim un 127 amb caixa al darrera per tal de repartir per aquí a Agramunt.

A mi m'ha agradat sempre de cuidar els vehicles, així com també mai no m'ha dolgut de deixar-los quan ha convingut per alguna festa local, per exemple algun Carnestoltes.

– **Ens podria explicar alguna anècdota?**

– El motocarro feia un soroll de dimonis!! Quan pujava per davant la fàbrica, en Ramon Artigues que era qui conduïa, patia d'allò més perquè sabia allò que pensaven els veïns.

– **És còmode?**

– Sí. Tenen motor de Seat i corren igual que els cotxes. Però és clar, serveixen només per a treballar.

– **Accidents laborals n'ha patit algun?**

– De poca importància. Jo em vaig tallar el nervi d'un dit a l'explotar un sifó, sense funda. Abans no era obligatori portar-ne. Al Casal un dia en va explotar un i va fer un tall força fondo a un home que hi havia a la vora. Els sifons s'omplen a 12 atmosferes sinó no rajarien i això els converteix en perillosos si no porten funda. Quan es fabriquen, no pot passar res, perquè si mai n'explota algun, ho fa dins la màquina.

Al Ramon, un dia li va explotar un sifó en posar-lo vora una estufa elèctrica i li va fer un tall a l'orella. Però, com he dit abans, per sort, tot de coses sense massa importància.

– **Avantatges i inconvenients de la seva feina.**

– És pesada. Com més festa és més has de treballar i crec que a tothom li agrada fer festa. És semblant a la d'un bar. A totes hores et venen a demanar coses. Ens hem trobat a cops que et truquen a les tres de la matinada perquè no tenen una beguda en alguna Festa Major!! És una feina esclava ja que és de temporada. La meua dona i jo, no hem fet mai vacances.

Els avantatges són que si treballes guanyes diners i que no has d'anar en un horari rigorós. Però també allò que guanyes a l'estiu, t'ho acabes a l'hivern.

Principalment t'ha d'agradar, llavors segur que trobes més avantatges que inconvenients. Aquest és el meu cas.

Món i actituds: "Sí, sóc periquito"

– **Tinc entès que era bon jugador de futbol. Quan i en quins equips va jugar?**

– M'agradava jugar a futbol. Vaig jugar-hi intensament des dels 17 anys fins que em vaig casar. Durant aquest temps vam pujar a primera regional.

Entrenàvem cada dia i sense entrenadors! Després de dinar i de sopar anàvem una colla al camp a jugar a futbol. Cada diumenge fèiem un partit. Sempre ➡

Per la paella al Sió, amb la seva neboda, Carme Súria.

estava ple. Recordo molts jugadors, en Garrabou, l'Isidro...

Llavors no hi havia tantes distraccions com ara i per això la gent jugava més al futbol, em penso.

També ens passejàvem pels coberts, des de cal Viladot fins a cal Garrabou i allí fèiem parada per parlar altre cop de futbol.

Havien vingut equips bons a jugar a Agramunt, l'Amposta, Sant Carles de la Ràpita... Nosaltres anàvem a jugar a fora amb el camió d'en Vila. Un diumenge venien aquí i un altre sortíem fora. Era força divertit.

No havíem cobrat mai ni cinc, fins i tot les sabates ens compràvem nosaltres! Les samarretes eren del club. Hi havia jugadors de fora que sí que cobraven, els germans Cots, el Roser...

Això sí, quan s'acabava el campionat fèiem un sopar a ca l'Enriqueta la fonda!

- A part del futbol, té alguna altra afició?

- No massa. La feina m'ha lligat sempre. Des de que la gent es va posar el telèfon, cada cop he treballat més i no he tingut temps per altres coses. Llegeixo els diaris esportius. Ah! I sóc de l'Espanyol! Un "periquito" com ens diu la gent.

- No és del Barça? Com és això?

- Doncs em ve l'afició per l'Espanyol des de que va venir a reforçar l'Agramunt en Trias, un jugador d'aquest equip. I mira, des de llavors que sempre he anat amb ells. El veig més petit que el Barça, no disposa de tants diners i potser per això crec que té

més mèrit. Cada diumenge quan m'aixeco de fer la migdiada corro a veure si ha guanyat o perdut. És la meva distracció. Quan perd, evidentment ningú no em pot dir res perquè estic de molt mal humor.

Mira, un escut que m'envia cada any en Queleto (Lluelles), signat i tot! Ah! També sóc del Lleida, segueixo tots els seus partits.

- Què li agrada beure?

- Un cafè sol després de cada menjada. I gasosa amb una mica de vi dinant i sopant. No sóc massa menjador. La Plàcida sempre es queixa que no menjo res. Diu que no podem anar mai a sopars o dinars de compromís perquè faig quedar

malament. Però sóc una mica gormand. M'agraden els torrons, els flams, les mones... Tinc una "padrina" que em fa una mona des de fa 20 anys!

- Com agramuntí, què creu que hi manca al poble?

- Agramunt m'agrada tal com és, però una mica més d'indústria no li aniria malament.

- Catalanista?

- De política, res. Em considero una persona pacífica. No tinc cap enemic. No m'agraden les baralles.

Catalanista? Millor diria català. Jo tracto a tothom per un igual. No faig distincions.

- Quina qualitat valora més en un home?

- L'honradesa. La clau és ser honrat. Valoro als meus treballadors aquesta qualitat i crec que és important poder dir que poden anar per tot arreu, bars, cases... i mai no tocar res.

- Quin és el tret més important del seu caràcter?

- Sóc pacífic, callat, senzill.

- El seu defecte?

- No ho sé. La meua dona diria segurament "no voler anar mudat". Jo no crec que sigui un defecte... Potser sí que vaig una mica al meu aire sempre. No he fet mai res "pel que diran".

Tinc una "mania". Comptar els diners i posar-los tots d'una cara. No puc suportar veure'ls esbarriats. Igual com si sortissin del banc.

- El seu lema?

- Tenir salut. Gràcies a Déu no me n'ha faltat.

Davant el magatzem.

– *Peret, per què sempre un vestit de vellut?*

– Primer perquè és calent a l'hivern, i si vols que et diga la veritat, quan va plegar el Peret sastre, em va dir si volia que me'n fes uns quants ja que ell m'havia vestit sempre. Jo li vaig dir que sí. I tants me'n va fer que encara en tinc un per estrenar! Em penso que junt amb en Pepe el Carreter, són els únics que portem vellut sempre (a l'hivern, és clar).

En Peret de petit, mudat.

D'esquerra a dreta i de dalt a baix:
Arturo Torrents, Josep Tarragona, Francesc Pasqual, Roig, Pere Solé, Martínez futbolista.
Jaume Jovell, Josep Jovell, Xandre, Peret, Tolosa.

Quan m'agrada una cosa, me'n compro dos o tres d'iguals. Dos o tres sabates, camises... Sóc una mica especial en això.

Repaso tranquil·lament el moble que tinc davant els ulls. Escuts de l'Espanyol, llibres d'Espanyol, calendaris... No ho pot pas amagar. És un bon aficionat en Peret. La Plàcida no hi és en aquest moment, ha hagut d'anar a tancar. Sempre treballant... Quan torna continuem parlant d'allò que en diu les

seves "manies". Diu que és molt endreçat, sempre plega minuciosament la seva roba. Que sempre va com vol. Ella diu que és un "hippy" de la seva època. M'explica que a l'estiu porta unes espadenyes a retaló i que se les treu per posar els peus estirats a la fresca del carrer. La gent que passa se'l mira i riu.

...Precisament ara no estic bevent "un radeau". En Peret m'ha invitat a una Coca-cola, els gustos americans guanyen per tot arreu, encara que sinó perquè em fa "tall", li demanaria un vas de gasosa amb llimó. I xarrupant glopets petits, la nostra conversa arriba a la seva fi.

En Peret, alt i prim, figura característica lligada a un vestit de vellut a l'hivern i "una pescadora" (camisa sense botons que passa pel cap) a l'estiu. Home senzill i de poques paraules. Ara mirant les fotografies d'anys enrera, se li il·lumina el seu rostre expressiu. Riú en recordar aquells fets divertits del camp de futbol, o de les anades i tornades amb el seu motocarro estrident... I parlant, parlant, ha sonat les deu al rellotge del seu menjador. Les deu!! Sort que és de poques paraules que si arriba a ser xerraire! Ara que ben pensat, avui, si fa efecte la Coca-cola... Hauria hagut de demanar-li "un radeau", dormiria més tranquil·la aquesta nit...

Núria Sorribes

Col·legi dels Hermanos. Tres classes.

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 39 06 01

Fax 39 11 51

AGRAMUNT

**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONS DE PINTURA CAPITAN, S. C. P.

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 / 39 04 03

AGRAMUNT

PALVI, SA

*Equips de recollida i
transport de residus*

Telèfon 39 12 48

AGRAMUNT

SERVEI
POST-VENTA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n.

Telèfon 39 01 76

AGRAMUNT

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61

AGRAMUNT

MASSATGISTA DIPLOMADA
ENRIQUETA SÀNCHEZ

ARTROSI
ARTRITIS
RELAXAMENT

OBESITAT
CIRCULATORI
RECUPERACIÓ

(Hores convingudes)

**C. del Clos, 28
AGRAMUNT Telèfon 39 06 73**

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

AJUDEU SIÓ

AMB EL VOSTRE ANUNCI

Els lectors escriuen

Presència del senador Ferrer i Gironès

Apreciats lectors de Sió:

Fa molt de temps que no us feia un escrit. Us vull fer saber que entre quatre o cinc hem parlat de fer venir el senador Ferrer i Gironès a Agramunt.

Fàcil d'explicar, en Ferrer i Gironès no forma part del prostíbul que és la política; jo tampoc no vull ser-ho, molta més gent, tampoc. T'introdueixes en la política i quan te n'adones ja estàs prostituït. La majoria els paguem perquè serveixin interessos particulars i als partits polítics. Sort hi ha que durant tota la nostra història no ha estat així.

Per exemple: Macià, Companys, Prat de la Riba, Peiró, Seguí, Layret, Carrasco i Formiguera Moragues, Bac de Roda, etc, etc.

Durant al 2ª República ERC va solventar problemes del camp amb la llei de Contractes i de Conreus. Abolida a Madrid i tornada a votar pels catalans. Varen preparar el pla Macià, preparaven una societat que havia de ser molt justa, fent justícia al proletariat, la pagesia i protegint la iniciativa privada. Prat de la Riba va preparar el que és el progrés de Catalunya; la preparació de tècnics en molts arts i oficis, com en carreres; fent una llarga llista de centres d'ensenyament, fent de Catalunya l'avantguarda d'Espanya i un motor d'Europa. Important també

és el tarannà innovador i d'empenta per tirar projectes i iniciatives endavant.

El Senador Francesc Ferrer i Gironès és autor del llibre: *La persecució política de la llengua catalana* que és per mi un document històric importantíssim escrit en aquest segle; imprescindible per una biblioteca catalanista. Francesc Ferrer s'ha mantingut fidel als seus principis; no es va fiar d'aquells aires de llibertat que bufaven; s'ho va estudiar i en conseqüència, va actuar; donant uns resultats molt efectius per al poble Català.

Vanéixer a Girona el 1935. Professor mercantil per l'escola de Comerç de Sabadell ha desplegat des de la seva joventut activitats polítiques i culturals, a més de les estrictament professionals. Fundador l'any 1968 d'un grup CC (Convergència Catalana pujolista) a la seva ciutat natal, secretari i tècnic de l'Associació Catòlica de Dirigents de Girona durant onze anys, soci-promotor de la llibreria les Voltes (1963), organitzador de la campanya "Català a l'escola" (1966), Ferrer i Gironès ha publicat nombrosos estudis que reflecteixen la varietat de les seves inquietuds intel·lectuals. Esmement, entre d'altres, els treballs: *L'assimilació dels immigrants* (1967), *El problema*

de l'Habitatge a Girona (1967), *El comerç a Girona* (1972), *La industrialització a les comarques gironines abans de la crisi* (1974), *Ordenació industrial a la Costa Brava* (1976). Etc. Es també autor dels llibres *L'Estructura comercial a les comarques gironines* (1972) i *Via Fora* (1982). Fou així mateix, un dels fundadors del premi Prudenci Bertrana (1967) i el primer president d'Òmnium Cultural a Girona (1972). En les primeres eleccions democràtiques de 1977 sortí elegit Senador per Girona i s'integrà en el grup Entesa dels Catalans; i en les eleccions de 1979 i de 1982 tornà a ser elegit senador, integrat en el grup socialista com a independent. Els últims cinc anys ha publicat centenars d'articles en diaris i revistes, molts dels quals expressen la seva preocupació per la llengua catalana i la seva normalització. Molts el classifiquem com el "defensor núm. 1 de la llengua catalana".

Disfrutarem de la seva presència, si tot va bé, aquest mes de març; el dissabte 20 a les 7 del vespre a la sala de plens de l'Ajuntament d'Agramunt. No us demanarà que el voteu, ja que ho fan els gironins. Ens ensenyarà com utilitzar la llengua catalana, com una arma per defensar Catalunya, què és una de les més efectives dins de l'arsenal que és la cultura catalana.

Cordialment,

Paulí Costafreda i Puigpinós

T'agradaria ésser protagonista d'un programa de ràdio?

Vine, apunta't a l'equip de **RÀDIO SIÓ** i viu tota l'emoció de la radiodifusió.

Ens cal la teua col·laboració.

Plaça Mercadal, 7
Telèfon 39 04 21

Llibreria
Papereria

Plaça del Pou, 2
Tel. 39.04.25
AGRAMUNT

L'ESPIGA

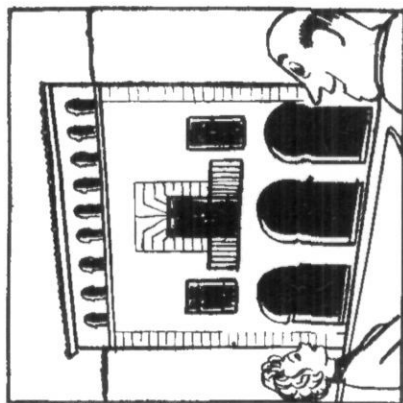
Trenta-tres anys ens separen des de la publicació d'aquesta curiosa auca dels comerços de la vila. Com es pot comprovar, bona part d'aquests establiments avui ja no existeixen. Per aquest motiu i per la seva antiguitat hem cregut oportú deixar-ne constància a les pàgines de SIÓ.

AUCA COMERCIAL DE AGRAMUNT

Produïda per XAVIER SOLA

No hi ha més avall ni més amunt
millor poble que Agramunt

Anys d'austeritat
governant la Ciutat

Bona cuina i tracte d'amic
et faran sempre al CRIC

En teixits i confeccions
venen els més bons

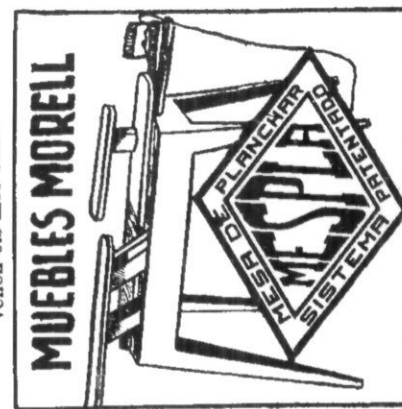
La raça que mai falla
és la d'En Porta Batalla

Tot arquitecte espavilat
compra sempre a En Cuñat

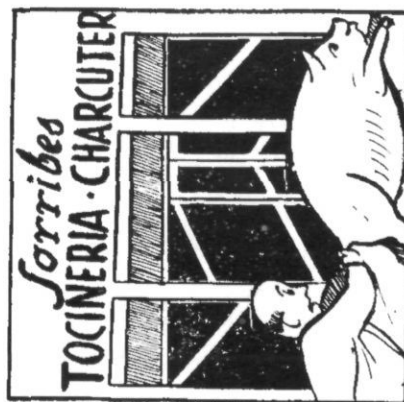
Des del Congo als Balcons
usen el sabó d'En Sans

I no hi ha dona al país
que no en tingui una a son pis

L'agricultor que no és novell
sap que és millor En Martorell

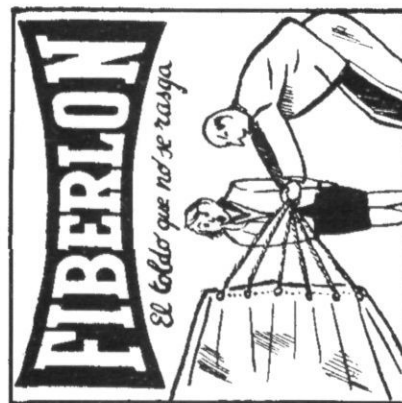
Aquí venen a mils
butifarres i pernils

Palau del llaminier
és En Marsà confiter

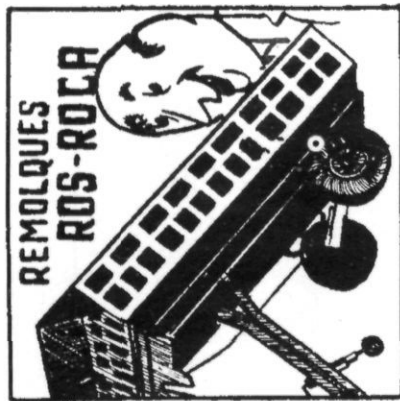
Qui la logra tastar
sap que és la millor que hi ha

Els toldos "Fiberlón"
són els millors del món

De Cadiz a l'Ampurdà
és el millor turro que hi ha

Remolcs per als bons tractoros
aquí fabriquen els millors!

En tota la rodalia
es paren aquí cada dia

Bon calçat i fina pell
to't vendrà En Rosell

Per anar a l'hora exacta,
és la millor de la comarca

Per bosses de paper
En Ramon té la que et convé

Si en queviures vols ésser ben servit,
no dubtis: vine aquí tot seguit

GESTORIA FEIXA

Sabateria, 6

AGRAMUNT

Tel. 39 06 31

- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials
- Assegurances Socials
- Assessoria Fiscal i Laboral

AIRE CONDICIONAT
CALEFACCIÓ
T.V. - VIDEO
PARKING PRIVAT
SALÓ CONVENCIONS
SALÓ BANQUETS
SERVEI BAR-RESTAURANT

HOTEL BONCOMPTE ★★

Plaça Sant Cristòfol, 1
Tels. 46 10 02 - 46 10 03
Fax 46 10 04

PONTS
(Lleida)

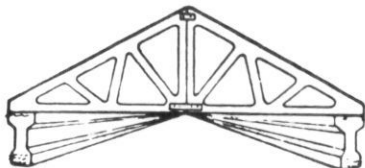
ANGEL EROLÉS

PER A LA
CONSTRUCCIÓ
I L'HABITATGE

C/. Ferrocarril, 16
Tel. 50 11 34
25300 TÀRREGA

PRETENSATS

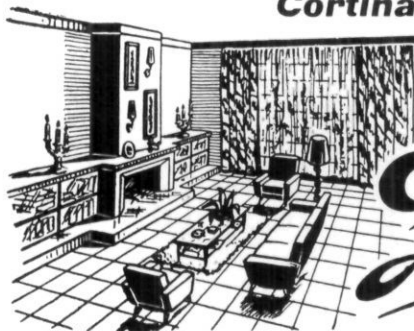
CUÑAT, S. L.

Avgda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

Cortinatges i Tapisseria

DECORACIONS

Lurita

Avgda. Catalunya, s/n.
Telèfon (973) 39 03 39
25310 AGRAMUNT

VISILLOS
MOQUETES
TAPISSAT
DE PARETS
PINTAT DE
PISOS
ESTUCATS
EMPAPERATS

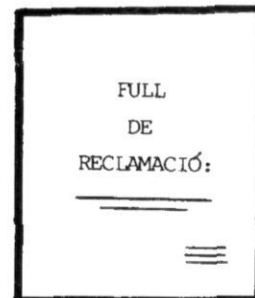
CONSELL COMARCAL DE L'URGELL

OFICINA COMARCAL DE CONSUM I TURISME

FULL DE RECLAMACIÓ

1. És un instrument que tenim els consumidors per fer reclamacions o denúncies en defensa dels nostres interessos.
2. L'establiment ha de posar a disposició del client aquest full quan el sol·liciti.
3. No fa falta la presència de cap representant de l'autoritat per demanar-lo.
4. La manera d'emplenar-lo s'explica al mateix full.
5. En cas que algun establiment no vulgui donar-vos el full, podeu tramitar la reclamació en qualsevol paper, preferentment amb el logotip de l'establiment.
6. És indispensable aconseguir algun document testimoni de la prova per efectuar una reclamació: rebut, factura...
7. Si la reclamació és sobre el preu del servei, primer l'haureu de pagar.
8. Han de tenir fulls de reclamació:
 - **Hotels, Restaurants, Bars i Cafeteries.**
 - **Agències de viatges.**
 - **Tallers de reparació d'automòbils i d'electrodomèstics.**
 - **Gasolineres.**
 - **Tintoreries.**
 - **Autoscoles.**
 - **Discoteques.**
 - **Correus.**
 - **Transports.**
 - **Hospitals i ambulatoris.**

"No t'hi barallis,
demana el full!"

SI NO ESTEU CONFORMES AMB EL SERVEI QUE US HAN DONAT O SI HI HA ALGUNA COSA QUE NO VEIEU CLARA, PRIMER DE TOT: DEMANEU EXPLICACIONS!!!

SI LES EXPLICACIONS NO US AGRADEN O SIMPLEMENT NO US LES DONEN, NO US HI BARALLEU: DEMANEU EL FULL DE RECLAMACIÓ!!!

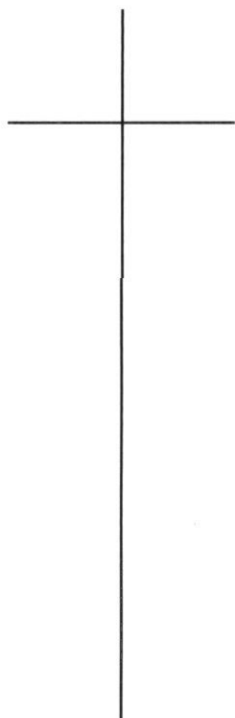

Per a qualsevol tema relacionat amb el consum, podeu dirigir-vos a l'OFICINA COMARCAL DE CONSUM I TURISME.
Avda. Raval del Carme, 6
25300 TÀRREGA - Tel. 500883

AMIC JOSEP MARIA:

JA HAN PASSAT UNS DIES DES QUE ENS
VAS DEIXAR. NOMÉS ET VOLEM RECORDAR
I DIR-TE QUE SEMPRE ET TINDREM DINS DEL
COR. EN LES NOSTRES TROBADES FUTURES
MAI NO HI MANCARÀ UNA COPA PLENA
PER TU. NO ENS ABANDONARÀS MAI,
AMIC.

LA TEVA COLLA

Pregueu a Déu per l'ànima de

Josep Areny i Montfort

VDO. DE MARIA PLA i CAMPS

qui descansà en la Pau del Senyor, el dia 29 de gener de 1993,
a l'edat de 92 anys, havent rebut els Sants Sagraments i la Unció de Malalts.

A. C. S.

Els seus apenats: filla, Palmira (Vda. de Pere Buireu); néts, germà, cunyats,
besnéts, nebots, cosins i la família tota us agrairà una oració i un pietós record.

AGRAMUNT, gener de 1993

*La família agraeix les nombroses mostres d'estimació
i la gran participació en el seu enterrament.*

Digueu-me quin prodigi
fa la tarda tan dolça
i tan intensa alhora,
i a quin prat o quin núvol
he d'adscriure el meu goig;
perquè em sé perdurable
en les coses que em volten,
i sé que algú, en el temps,
servarà el meu record.

(Miquel Martí i Pol)

Gent, fets, coses...

Aus migradores

SEGONS un treball que he llegit fa poc, es pronostica que a Espanya hi arribaran aquest any més de vuit mil parelles de cigonyes. Aquestes aus vénen a passar el bon temps ací procedents del continent africà.

La migració (que es comença a realitzar els mesos de febrer i març), es podria definir com els desplaçaments periòdics que fan algunes espècies animals en traslladar-se d'una regió a l'altra en arribar l'època de l'any desfavorable, i el seu posterior retorn al lloc de partida en invertir-se les condicions climatològiques. I entre el món animal, el grup que realitza les migracions més espectaculars, és el de les aus. Es calculen en uns cinc mil milions el nombre d'individus que cada any migren a l'Àfrica per passar-hi l'hivern.

Sembla ser que per trobar una raó convincent, els investigadors d'aquest fenomen avícola hagin hagut de retrocedir en el temps uns quants milers d'anys, justament a l'època en què tant la part central com la septentrional del continent europeu eren totalment cobertes de gel. Evidentment, en aquestes condicions la vida de les aus hi era impossible. Però, a mesura que comença l'escalfament es va fonent el gel, raó per la qual hi comencen a créixer les plantes i el sòl es va fent fèrtil. I és per causa d'aquests processos que les aus s'adonen que si se'n van una mica més amunt hi troben bones quantitats d'aliments per a les seves necessitats i, a més a més, un terreny lliure d'altres llogaters. Però, malgrat tot, es troben amb el problema que en certa època de l'any les condicions no hi són idònies: hi fa molt de fred i, naturalment, el menjar escasseja força; per la qual cosa es veuen obligades a retornar a la seva llar, encara que ja hagin après el camí per a tornar-hi en futures migrades els anys següents quan les condicions siguin favorables.

Aquesta es pot dir que fou la manera en què s'iniciaren les migracions. Ara bé, fins on podien arribar en els seus desplaçaments anuals?. La majoria es van distribuir en zones d'Europa i Àsia, però d'altres, impulsades per l'instint de trobar terres noves, en les quals hi tinguessin poca competició, van arribar fins i tot al pol nord; entre les quals hi ha un petit ocell el nom científic dels quals és (*Sterna paradisea*), que és el major migratori de tots els temps, quant a quilòmetres fets, ja que en recorre uns trenta-cinc mil cada any desplaçant-se des de l'un pol a l'altre. Per a fer aquest recorregut hi esmerça uns vuit mesos, amb la particularitat que quan vola sobre el mar se submergeix sota l'aigua per extreure'n algun peix per poder satisfer les necessitats d'alimentar-se.

Tota au abans d'emprendre la migració, la té perfectament programada. És a dir, durant els dies previs al viatge fan els preparatius per a arribar amb èxit al seu destí. Això consisteix en preparar-se de diverses maneres, però, sobretot, en fer exercicis d'escalfament i omplir els dipòsits corporals de combustible mitjançant una alimentació extraordinària en quantitat i qualitat, ja que de tant menjar, el seu pes corporal augmenta fins a un 40%, i en casos excepcionals, fins i tot hi ha espècies que el doblen.

Com es pot veure, els condicionaments de les migracions de les aus són molt complexos. El que potser no es té prou clar encara és quina és la seva residència primera o quina és la segona; és a dir, si migren d'ací allà, o si migren d'allà a ací.

Sens dubte l'au migradora més característica de les nostres comarques és l'oreneta; moltes parelles de les quals niuen cada any al mateix niu.

A. PONSÀ

Finestra educativa

CONFERÈNCIA

El passat dijous 25 de febrer—convocada per l'Associació de Pares—es va celebrar al col·legi Mare Déu del Socors una conferència-col·loqui amb el tema: "PERQUÈ ELS COSTA TANT D'ESTUDIAR ALS NOSTRES FILLS?", a càrrec de la psicòloga barcelonina Núria Vendrell i Cadena, la qual, curiosament i casualment, la vàrem poder tornar a veure l'endemà divendres al programa "Polèmic" de TV3.

Tot i que les baixes temperatures no prestaven per sortir de casa, l'acte fou molt concorregut amb una vuitantena llarga de pares que quedaren molt satisfets d'escoltar la Núria Vendrell.

La xerrada va versar sobre l'educació dels infants, des de la mateixa concepció fins a l'edat considerada de pre-adolescència. La conferenciant, ampliant el tema que en principi s'indicava, va fer una llarga exposició amena i entenedora de les dificultats que comporta el tracte amb els fills, no només referent als estudis sinó en qualsevol aspecte de la seva formació; i va deixar molt clar que els pares han de seguir les pautes que creguin més adients per l'educació dels seus fills, amb autoritat però no amb autoritarisme, dialogant el màxim i explicant-los el perquè de cada decisió que es prengui.

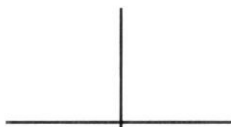

En finalitzar, la Núria Vendrell va contestar explícitament totes les qüestions que es van anar plantejant en el col·loqui que va tenir lloc després de la conferència que, tal com hem esmentat abans, va deixar molt bon sabor de boca a tots els assistents.

Per aquest mes de març, l'Associació de Pares del col·legi ha programat una altra conferència amb uns temes que malauradament no perden actualitat i que preocupen cada vegada més a tots els pares, com són el tabaquisme i la drogaaddicció.

Quan aquesta revista surti a la llum, ja s'haurà realitzat aquesta xerrada, de la qual en tot cas ja us n'informarem en el proper número.

A.P.A. Col·legi
Mare de Déu del Socors

CANT ESPIRITUAL

*I quan vingui aquella hora de temença
en què s'acluin aquests ulls humans,
obriu-me'n, Senyor, uns altres de més
grans
per contemplar la vostra faç immensa.
Sia'm la mort una major naixença.*

J. Maragall

Preguem a Déu per l'ànima de

Lola Escudé i Farran

Vda. de Domingo Ros i Torrents

que morí cristianament el dia 10 de febrer de 1993,
a l'edat de 84 anys, rebuts els Sants Sagraments.

A. C. S.

Els seus apenats: fills, Domingo i Montserrat; néts,
Domènec i Ramon M^a; germà, Ramon; cunyats, nebots,
cosins i altres familiars, us demanen una oració i un
record per la seva ànima.

AGRAMUNT, febrer de 1993

Electricitat ALBAREDA		
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04	
Pastisseria i Forn BARÓ		
Sió, 12	Tel. 39 07 09	
Lampisteria J. BARRIL		
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70	
Bar BLANC i NEGRE		
Avgda. J. Mestres, 28	Tel. 39 07 02	
Motos BOVET		
Carrer Institut	Tel. 39 09 99	
Forn CAMATS		
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38	
BANC CENTRAL		
Guimerà, 5	Tel. 39 00 93	
Magatzems COTS		
Plaça Mercadal, 4	Tel. 39 01 32	
Ferreteria ESCOLÀ		
Guimerà, 3	Tel. 39 01 65	
Mobles ESCOLÀ		
Avgda. M. Jolonch, 28	Tel. 39 07 85	
Fotos FONT		
Sió, 31	Tel. 35 04 34	La Seu d'Urgell
Sabateria HUGUET		
Plaça Església, 7	Tel. 39 06 63	
Carnisseria JORDINA		
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37	
Torrans i Pastisseria A. LLUCH		
Plaça del Pou, 1	Tel. 39 00 30	
Sastreria-Confeccions NOGUERA		
Sió, 8	Tel. 39 02 14	
Electricitat J. OMEDES		
Plaça del Pou, 22, 6 ^a B	Tel. 39 04 22	
Rellotgeria, Joiera i Armeria JOSEP PLA		
Plaça de l'Om, 1	Tel. 39 03 06	
Electricitat i Fontaneria P. RIERA		
Travessia Aspi, 5	Tel. 39 07 14	
Torrans ROIG		
Avgda. M. Jolonch	Tel. 39 02 33	
Taller Miquel ROVIRA		
Avgda. A. Ros, 24	Tel. 39 07 86	
Torres CA L'ESPARTER		
Sió, 35	Tel. 39 08 39	
Farratges VIÑALS		
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31	
Peixateria VILLALTA		
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38	
Queviures R. SERA		
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85	

Des de les golfes del Farreny

"Del tenir un rei al cos"

Al Jaume Ros i Serra, tot esperant amb ànsia, la publicació del seu llibre sobre Agramunt.

Se sentia decebut aquell home, de tot un xic. I veia, n'era conscient, de la seva impossibilitat per poder fer alguna cosa. De poder participar degudament en els afers de la societat. Malgrat que ell havia estat d'un partit polític, també havia publicat escrits en els diaris, articles, contes, poesies, escrits, un llibre... però se sentia insatisfet de tot el que feia, també en part se'n sentia culpable, perquè tot allò que ara feia, deia i pensava no tenia aquella autenticitat d'altres temps; aquells de la dictadura amb la seva detestable censura. Sí creia ara que, malgrat que no existien ni l'una ni l'altra, els seus escrits, les seves paraules i els seus actes i pensaments i tot, de llavors, sense cap mena de dubte ho eren d'autèntics i tenien una mena de fluït, de cosa viva, i ara amb la llibertat que hi havia i la democràcia que teníem, no deien res i pensava que estava mancat d'un no sé què, que restava tot totalment estèril creient que no servien per a res, tant els seus escrits com les seves paraules, els seus actes, així com també els seus pensaments.

D'ací venia fonamentalment el mal, era, segons el seu criteri, l'arrel del mal. I no sabia, però volia descobrir el perquè. I creia que amb els deu anys de democràcia, a nivell personal no havia guanyat sinó que havia perdut. Encara que semblés que no, perquè ell veia que part del tot era fals en realitat, malgrat aquella pàtina blanca i pura que tot ho tenia cobert, però el de sota no era igual, no era prou pur, prou net.

Això el preocupava molt i s'autoanalitzava, pensant què era allò que havia passat i què és el que fallava en ell i en la societat, que no s'ho explicava. En què tot això l'afectava i fins on n'era culpable. Primer, pensava que calia sentir, veure i entendre la seva inautenticitat. La seva integritat fora, considerava per ara, demanar massa, veia ell clarament que ni valia la pena plantejar-s'ho. Sí que podia veure, mesurar i entendre la seva catalanitat, però amb això evidentment no n'hi havia prou. Malgrat tot, reconeixia que aquesta catalanitat era molt dubtosa o relativa, així com també la seva religiositat.

Pensava, era conscient, que alguna cosa fallava en el seu funcionament relacional intern-extern. Després d'un llarg període d'estudiar-ho molt profundament i sincerament, va anar veient la causa i el perquè. Aquest home, a la fi, s'adonà que en realitat havia perdut la consciència dels seus actes. S'adonà que una mena de nebulosa suau, però en certa manera demoníaca, li embolcallava el pensament. La qual cosa l'havia portat a adoptar una actitud equivocada en la vida; com el fet d'estar sumit en una tranquil·litat i pau que el feia estar plenament satisfet de si mateix, com si Déu estés amb ell, i es creia bo, digne i amb el dret que ningú no li passés la mà per la cara.

Vet aquí que aquest pensament erroni que tenia, i que fins ara no havia vist clar, el serenà, el tranquil·litza. En veure que mai no es pot creure bo qui és humil. En sentir-se culpable, l'orgull desaparegué, canvià d'actitud, madurà... havia guanyat, anava pel bon camí. Una altra mena de tranquil·litat o d'intranquil·litat, pura i sana, el posseïa.

Agropecuària de Guissona, S. Coop. Ltda.
Avda. Verge del Claustre, 32 - 25210 Guissona (Lleida)

Caixa Rural de Guissona

SERVEIS 10

✓ LLOGUER i VENDA

{ PISOS - GARATGES
LOCALS COMERCIALS
APARTAMENTS (PLATJA i MUNTANYA)
FINQUES EN GENERAL

✓ TRASPASSOS LOCALS

✓ VALORACIONS DE FINQUES

✓ ADMINISTRACIÓ DE COMUNITATS DE VEÏNS

Informació i reserves:

Àngel Guimerà, 10
Telèfon - Fax 39 23 24
AGRAMUNT

Esports

Club Handbol Agramunt

El passat dia 19 de febrer es celebrà l'assemblea general de socis del Club, en la qual es va elegir la nova Junta directiva pels propers quatre anys, que està composta:

President: Josep-Maria Fernández i París
Sots-President-handbolmasculí:

Tomàs Rovira i Anguera

Tresorer: Josep Esteve i Ingla

Secretària general: Anna-Maria Guixé i Cirera

Secretari seccions: Joan-Eugeni Rodríguez i Perearnau

Vocal Escacs: Julian Hoyo i Seguí

Vocal Futbol-Sala: Xavier Esteve i Ingla

Vocal Handbol femení: Raül Ripoll i Bori

Vocal Trialsin: Francesc Recio i Villena

Vocal relació amb entitats: Enric Escolà i Valls

En aquesta assemblea s'aprovà el pressupost per la temporada 93/94 i el programa d'activitats, que contempla tot un reguitzell d'esdeveniments esportius, en els quals potser destaca per la novetat, el Campionat de Catalunya d'Escacs, l'abril de 1994, amb una participació de prop de 300 jugadors, així mateix la col·laboració desinteressada amb el patronat d'esports.

L'altre acord important que s'adoptà va ésser l'adquisició d'uns terrenys per a la construcció d'un local social, el qual encabiria una pista petita de joc, vestuari, magatzem, sala polivalent (reunions/escacs), secretaria, etc.).

SECCIÓ D'ATLETISME

Aquesta secció iniciarà les activitats la temporada 93/94, en la present col·laborarà amb el pme en les curses de la festa major i del torró, així mateix s'elaborarà un programa per si és factible organitzar altres proves atlètiques.

SECCIÓ D'ESCACS

L'equip d'escacs que disputa la lliga en la segona categoria de Lleida, es troba com a líder imbatut del seu grup, amb 26'5 punts, i amb moltes possibilitats d'ascendir de categoria, l'última confrontació va ésser amb l'equip de Tàrraga B, amb una victòria local de 4,5 a 0,5, demostrant tots els jugadors un gran nivell.

Així mateix cal fer esment de la jugadora Dolors Ribalta, que si juga com ens té acostumats, molt probablement disputarà per segon any consecutiu el Campionat estatal.

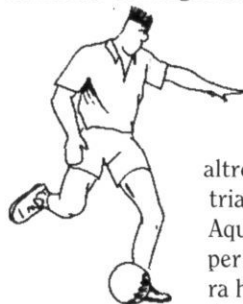
Jordi Martí

SECCIÓ FUTBOL-SALA

Equip de 2a. divisió.

En començar la segona volta tots els components de l'equip de futbol sala ens vam conjurar, entre nosaltres, que per aconseguir la salvació s'havien de guanyar tots els partits de casa. Fins ara sembla ser que aquesta confabulació s'acompleix i s'ha passat de no guanyar cap partit a casa en tota la primera volta a guanyar

els tres que hem disputat a la nostra pista en començar aquesta segona volta, fins i tot, guanyant a equips situats molt més amunt en la classificació, com són el Linyola 4rt. (7-6) i l'Honorio Tego d'Almacelles 5è. (10-4), també cal destacar la victòria per 5-2 davant la Penya els Xuts, aquests ja rivals directes per a mantenir la categoria.

En un altre ordre de coses, voldria fer un petit comentari, d'un fet que s'ha produït durant aquest darrer mes en el qual ha estat possible la fusió de la nostra entitat esportiva amb unes altres de la Vila com són: Handbol, escacs, trialsin i l'equip de futbol sala de 3a. divisió. Aquesta unió suposa un pas molt important per l'esport d'Agramunt, malgrat que encara hi manquen algunes entitats, penso que és el millor per a tots perquè sempre s'ha dit

que la unió fa la força i confio i desitjo que en un futur molt proper es vagin diluint les desavenences i puguem, tots junts, posar l'esport de la Vila en el lloc que humilment li correspon.

Equip de 2ª divisió de futbol-sala.

Equip de 3a. divisió.

L'equip de 3a. divisió després de la dinovena jornada es troba classificat en la vuitena posició, amb 8 partits guanyats, 1 d'empatat i 10 de perduts, 98 gols a favor i 94 en contra, 17 punts i 1 negatiu.

La nova direcció tècnica ha donat a l'equip una seguretat defensiva i agressivitat en atac, en els partits que disputa en el pavelló municipal, però encara no ha trobat el camí per iniciar el compte de positius amb victòries en camp contrari.

Aquesta línia de joc del tot segur que a no tardar donarà victòries a domicili a l'equip de 3a., que per ésser la primera temporada que disputa se li pot donar una bona nota.

Joan Rodríguez ➤➤

SECCIÓ D'HANDBOL

SÈNIOR MASCULÍ:

L'equip sènior masculí que disputa la competició en la categoria de 2a. catalana, a manca de tres jornades per finalitzar la 1a. fase, es troba classificat en 5a. posició, sense possibilitats de poder disputar la fase d'ascens a la primera catalana, aquesta temporada i degut a les continuades lesions de jugadors importants pels esquemes de l'equip, es pot qualificar de tràmit, i malgrat tot de bona. De casa pocs punts s'han escapat però el dèficit es troba en els partits lluny d'Agramunt, en els quals solament s'ha pogut guanyar l'Almacelles, també cal dir que hi uns desplaçaments molt llargs als que els nostres jugadors no estaven acostumats (Sant Carles de la Ràpita, Vendrell, Hospitalet de l'Infant, Tarragona, Tortosa, etc.).

Esperem que en la competició que es disputarà a continuació, copa territorial o copa catalana, segons on quedi classificat finalment l'equip, s'assoleixi si pot ésser millors resultats.

JUVENIL MASCULÍ

Els nostres juvenils, que també disputen la 2a. catalana amb els equips de Tarragona, es troben amb equips de superior nivell, però es nota una franca millora en molts jugadors; la seva classificació és el 7è. lloc, i ara cal esperar que realitzin un bon paper en la copa.

CADET MASCULÍ

Els cadets que han suportat molt valentment la competició de 2a. catalana, en la qual no han pogut assolir cap victòria, donada la seva joventut, tots de 1r. any i algun infantil, ara han iniciat la competició territorial dels jocs escolars, que amb l'experiència que han assolit tenen moltes possibilitats d'arribar a disputar el campionat de Catalunya.

El primer partit el varen disputar l'endemà de carnaval, el 21 de febrer a les 10 del matí a Lleida, i varen guanyar 19-25 a l'Institut Lladonosa, el proper partit serà el 7 de març enfront el màxim rival, l'handbol Alcarraès.

SÈNIOR FEMENÍ

Les jugadores del sènior femení continuen disputant la copa catalana, amb una franca millora en el seu joc, però la joventut de l'equip fa que no s'aconsegueixin victòries, però l'experiència d'aquestes jugadores, servirà per la propera temporada en la lliga juvenil femenina.

CADET FEMENÍ

Les jugadores cadets, que igual que els nois disputen dues competicions, després de finalitzada la lliga, ara estan en la copa catalana, però al mateix temps disputen la fase intercomarcal dels jocs escolars, i fins ara han guanyat els partits amb els equips de Guissona i de Cervera, trobant-se en primer lloc de la classificació i en espera d'arribar a disputar la final territorial amb el campió del Segrià.

HANDBOL BASE

L'handbol base que és d'on sortiran els nous jugadors/es, en aquests moments ja en té un total de 5 en el centre de tecnificació de Lleida, 2 masculins i tres femenines, i els equips infantils ja estan classificats, el masculí per disputar el Campionat de

Catalunya dels jocs escolars i el femení per disputar la final territorial a Lleida i també amb grans possibilitats d'arribar al Campionat de Catalunya.

També hi ha un gran nivell en els equips alevins i benjamins, masculins/femenins, els quals ho varen demostrar sobradament en la trobada de minihandbol que es va disputar el passat dia 27 de febrer, amb una participació de més de 250 jugadors/es arreu de Catalunya.

SECCIÓ DE TRIALSIN

La Secció de trialsin per aquesta temporada 92/93, disposa dels corredors següents

Sèniors:	Felip Otín i Eduard Reig.
Juvenils:	Jordi Oliveres i Jordi Maimó.
Infantils:	Kilian Carabantes, Ramon Figuera, Ivan Farré i Francesc Recio.
Aleví:	Heriç Hernández.
Principiant:	Josep Camats.

Aquesta temporada, per diferents motius, no se celebrarà a Agramunt, la prova pel campionat d'Espanya de trialsin, però sí que se celebrarà una prova dels Països Catalans en el bosc de Comiols, amb l'ajut de la localitat d'Artesa de Segre.

Jordi Martí

Club Bàsquet Agramunt

Reprenem la informació del club després d'aquests tres mesos hivernals. Hem de destacar la incorporació al club d'un equip infantil masculí participant en la lliga regular comarcal i alhora la formació d'un equip infantil femení, del qual n'esperem la seva participació el més aviat possible.

SECCIÓ SÈNIOR

C.B. Tremp-C.B. Agramunt (14-11-92)

L'equip local s'enfrontava al líder de grup. L'eliminació de 3 jugadors agramuntins per 5 faltes minvava les forces de l'equip. S'acabà amb un 87-57. Cal destacar els 27 punts de l'Albert Coscollola.

C.B. Agramunt-C.B. Albesa (21-11-92)

Fou un partit molt igualat tot i el constant avantatge de 5 punts dels locals durant els 40 minuts. La segona part, gràcies a un parcial 8-0 finalitzà amb un 75-63.

BIG-BEN Gomés-C.B. Agramunt (28-11-92)

L'enfrontament presentava rivalitat des de bon principi. Tot i això, als 15 minuts del primer període els locals s'avançaven de 15 punts. Però el parcial 23-2 dels primers instants del segon temps, va deixar el marcador en 90-55.

C.B. Agramunt-C.B. Ivars (8-12-92)

Corresponia al partit previst pel 8 de novembre, que fou ajornat per absència arbitral. L'Agramunt s'imposà amb un contundent 72-53.

C.B. Agramunt-C.B. Penya "Els Xuts" (19-12-92)

La primera part acabà amb un ajustat 31-33. La segona, gràcies a l'encert en els tirs addicionals, fou favorable als visitants i s'arribà a un 58-65.

JOFRAN Alcoletge-C.B. Agramunt (9-1-1993)

El primer partit del 1993 tingué color agramuntí. A la primera part, l'Agramunt ja doblava en punts l'Alcoletge. La segona part, tot i l'intent de remuntada local amb llançaments triples, acabà amb 56-63.

C.B. Agramunt-P.E. Almacelles (16-1-93)

La primera part s'arrodoní amb un llançament de tres de l'Agramunt. A la segona part, els locals es dedicaren a mantenir diferències. La mala nota d'aquest partit fou la lesió d'un jugador visitant.

C.B. Ivars-C.B. Agramunt (23-1-93)

Fou un frec a frec constant. L'empat dels primers 20 minuts es resolgué a la segona part amb un 46-45.

C.B. Agramunt-C.B. Tremp (30-1-93)

El líder visitava la vila. El partit fou molt igualat. Els últims minuts, gràcies als tirs lliures, donaren la victòria als locals amb un 70-66. Era un pas de gegant per a introduir-se a la fase d'ascens.

C.B. Albesa-C.B. Agramunt (6-2-93)

Als primers 10 minuts la diferència era de 10 punts per l'Agramunt. A la segona part, gràcies a 4 llançaments des de més enllà de 6'25, es pogué contrarestar la remuntada local dels últims 3 minuts.

SECCIÓ JUVENIL Fase regular**B.A.C. Mobles Farré-C.N. Tàrraga (15-11-92)**

Aquest partit tingué lloc en divendres a la nit. L'Agramunt no anotà fins el minut 5. Gràcies a l'encert targari en els tirs lliures, el resultat es conclogué amb un 32-60.

B.A.C. Mobles Farré-Penya Fragatina (21-11-92)

Un dia després de la derrota a Tàrraga, l'Agramunt rebia la Penya Fragatina. L'encert en llançaments de 3 dels visitants desequilibrà el marcador cap a un 48-55.

C.B. Pardinyes-B.A.C. Mobles Farré (21-11-92)

L'equip de Lleida, des del minut 15 del primer temps ja encaminà la victòria. La segona meitat no tingué història. Cal destacar la gran anotació aconseguida pels dos equips: 97-53.

C.B. Bellví-B.A.C. Mobles Farré (6-12-92)

El parcial 12-0 dels 5 últims minuts del primer temps decidiren l'enfrontament. A la segona part encara s'eixamplaren més les diferències, arribant-se a un 70-51.

Play-off final de grup**C.B. Juneda-B.A.C. Mobles Farré (23-1-93)**

L'Agramunt encetà el nou any jugant a cel obert. Això fou acusat pels nostres. La primera part transcorregué amb normalitat, però als 5 darrers minuts del segon temps, l'àrbitre anà eliminant jugadors agramuntins fins a quedar-ne 2 en pista. A més, el jugador Òscar Marina fou desqualificat per "donar-li una puntada a la pilota interrompent el transcurs del partit" (paraules textuales de l'acta). El resultat final fou de 86 a 42.

C.B. Pardinyes-B.A.C. Mobles Farré (6-2-93)

La primera part fou igualada fins al minut 10. A partir d'aquí, l'Agramunt només aconseguí anotar 7 punts fins al descans. La segona part fou totalment de domini local, demostrat en el resultat final: 86-42.

SECCIÓ INFANTIL

Ja podem anunciar la constitució d'un nou equip federat pel nostre club: **L'equip infantil**. Aquest s'estrenà en un partit amistós contra l'Artesa de Segre. L'equip local donà molt bona impressió, tot i la derrota.

Ja en lliga regular, l'Agramunt s'enfrontà el 7 de febrer al BIG-BEN Golmés. Els resultats parcials foren: 27-12, 43-22, 66-27, 94-31 (els partits infantils estan estructurats en quatre períodes de 10 minuts). Tot i la derrota, tant jugadors com seguidors tenen la confiança que d'aquí pocs mesos podran celebrar victòries.

Bernat Solé

Club Billar Agramunt

CAMPIONAT SOCIAL (Federat) "Modalitat Banda"**4ª Categoría**

Jugadors: 1) Francesc X. Noró 8 punts. 2) Josep Mª Cuñat 6 punts. 3) Joan Barrios 6 punts. 4) Antoni Gilabert 6 punts. 5) Ramon Coscollola 4 punts. 6) Joan Viladomat 0 punts.

CAMPIONAT DE CATALUNYA "BANDA"

Local: Agramunt

Classificació Final: 1) **Francesc X. Noró P. (Agramunt)** 4 punts. 2) Isidor Cardet (Lleida) 4 punts. 3) Andreu Vilafranca (Borges) 4 punts. 4) Josep Gutiérrez (Ponts) 0 punts.

Local: C.B. Bowling

Classificació Final: 1) **Joan Barrios (Agramunt)** 4 punts. 2) Antoni Megias (Bowling) 4 punts. 3) Gaietà Pereandreu (Lleida) 4 punts. 4) Josep M. Morell (Bowling) 0 punts.

Francesc X. Noró P., Joan Barrios i Isidor Cardet, es classifiquen per les Semifinals.

CAMPIONAT DE CATALUNYA "BANDA"**4ª Categoría**

Local: C.B. Sants

Classificació Final: 1) Joaquim Silvestre (Sants) 6 punts. 2) Frederic Font (Mont-roig) 4 punts. 3) **Francesc X. Noró P. (Agramunt)** 2 punts. 4) Eugeni Sànchez (Mataró) 0 punts.

Local: C.B. Agramunt

Classificació Final: 1) Jordi Gassó (Cervera) 6 punts. 2) Josep L. Gallego (Sant Martí) 4 punts. 3) **Joan Barrios (Agramunt)** 2 punts. 4) Antoni Maymó (Molins de Rei) 0 punts.

Jordi Gassó puja a 3ª categoria. Joaquim Silvestre i Josep L. Gallego es classifiquen per la Final.

LLIGA CATALANA PER EQUIPS

Resultats del mes de febrer: Borges 2 – Agramunt 6
Agramunt 3 – Guissona 0
Bowling 4 – Agramunt 4

Classificació: Agramunt 5 punts, Cervera 4, Borgues 3, Bowling 3, Lleida 2 i Guissona 1.

Els punts parcials aconseguits pel C.B. Agramunt, es reparteixen entre els següents jugadors: Ignasi Aragon 4 (4), Ramon Coscollola 4 (4), Antoni Gilabert 2 (2), Francesc X. Noró 2 (2), Joan Llurba 2 (2), Joan Barrios 2 (2), Josep A. Castro 2 (2), Carles Siles 0 (4) i Joan Viladomat 0 (2).

Excel·lent començament de campionat pel nostre equip, que després de les tres primeres jornades encapçala la classificació i es mostra com a clar favorit per ocupar una de les dues primeres places en el grup de Lleida de la Lliga Catalana, que donen accés a jugar la segona fase.

L. G.

Amenitats

(Coordina Rosa Maria Sera)

NUMEROGRAMA

Omplint els quadres blancs amb les xifres –del 0 al 9– i els signes corresponents, trobareu els resultats indicats.

	X		-		=	8
+	■	+	■	-	■	
	X	3	X		=	6
+	■	+	■	X	■	
	÷		X		=	4
=	■	=	■	=	■	=
9		6		2	=	6

SALT DE CAVALL

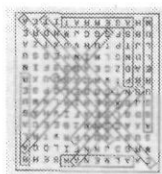
Començant per la síl·laba on assenyala la fletxa, i fent el moviment del CAVALL als escacs, trobareu un refrany català.

pa	mal	de	tot
bo	tre	i	rit,
de	flo	se	Llit
guít.	ga	ven	■

Solució al
NUMEROGRAMA

9	=	2	x	9	-	6
11	=	2	x	11	-	11
6	=	2	x	1	/	2
+	■	+	■	+	■	+
9	=	1	x	5	x	2
-	■	-	■	+	■	+
8	=	2	-	2	x	5

Solució a la
Sopa de lletres

Solució al SALT DE
CAVALL, per P. R.:

Llit de boga i pa florit,
mal de ventre tot seguit.

SOPA DE LLETRES

En aquest embolic de lletres hi trobareu el nom de dotze poblacions de les comarques de Ponent que tenen Parc de Bombers.

E A A L M E N A R B E H B
M R G D J N N F I L O C A
S U G P A O O P R V T R L
A X A E S N M Z B E E C A
S D G L S E A F I V H A G
S J O A R E B I R L N M U
U S N T G O D E L O P S E
R R P T V R C A S O U X R
E A O Z C E A S S B F I M
L D N G L N I M H E O S U
L J T P T U R V U X T Z A
O B S F G G C J M N D R E
M H A G E R R A T I T L A

L'ACUDIT D'EN CREUS

CENTRE D'ASSISTÈNCIA PRIMÀRIA "C.A.P."

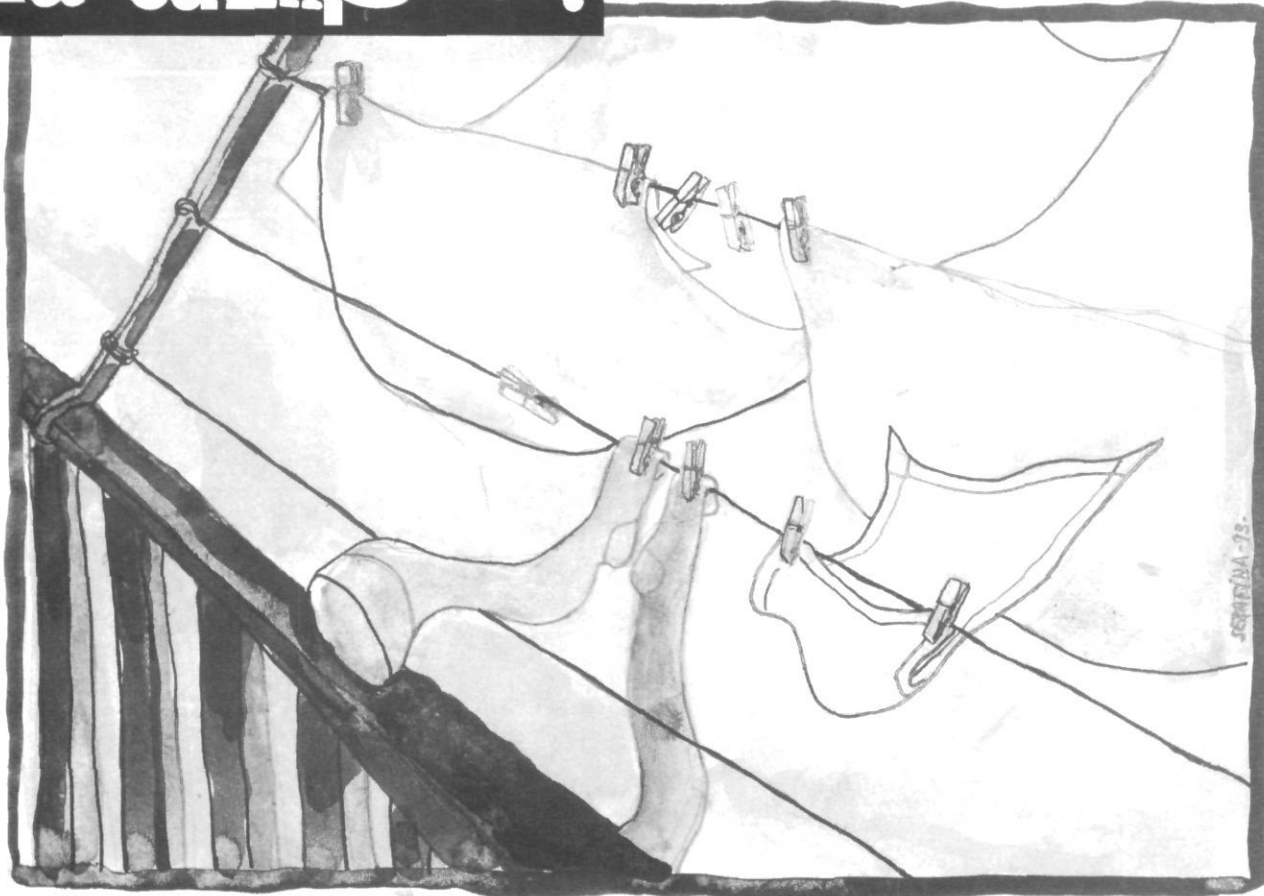
– No et sembla que en lloc d'un "CAP" més aviat és un "PEU".

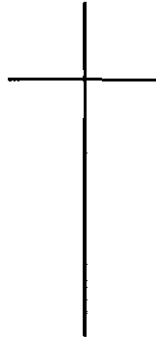
Pel Broc Gros

Heroica
ciudadana de
compres per
la jungla
d'asfalt
agramuntina

La caLa i SeRa.

Pregueu a Déu per l'ànima de

Mònica Freixes i Vila

Vídua de Miquel Muixí i Jou

qui morí a Terrassa el dia 14 de gener de 1993,
a l'edat de 86 anys.

A. C. S.

Els seus apenats: filla, Teresa; fill polític, Josep Mª Novell
i Boncompte; néts, besnéts, germans, nebots, cosins i la
família tota us agrairà una oració i un pietós record.

AGRAMUNT, febrer de 1993

Partits polítics

Grup Municipal Popular

UN REGIDOR EN DESACORD

Com a regidor que sóc, tinc el deure de comunicar-vos que m'he donat de baixa del Padró Municipal d'Agramunt, i m'he empadronat a Puigverd d'Agramunt. Si he pres aquesta decisió és perquè estic totalment en desacord de la manera que va l'Ajuntament. L'alcalde que té dedicació exclusiva a la Diputació, no pot cobrar de l'Ajuntament, i cobra; això no és correcte, i a més a més dóna un mal exemple. Tampoc no estic d'acord amb l'ambient

que hi ha al nostre Ajuntament, que hi ha certs senyors que l'estan utilitzant per promocionar-se de cara a la carrera política; és a dir en lloc de treballar pel poble, se'n gaudeixen d'ell.

Ja fa molt de temps que ho dic, no anem bé, i això em preocupa. Un ajuntament és com una empresa, i tots els membres han de tenir una responsabilitat perquè es motivin, això no hi és a l'Ajuntament. També em preocupen molt les despeses de personal que cada

any van en augment, i les despeses de les festes que aquest any han augmentat un 60 per cent aproximadament. Ja que la majoria del poble ja ho té bé, llavors no tinc cap més opció per demostrar el meu desacord que canviar de domicili a Puigverd. El dia que tinguem un Ajuntament competent, que la meua esperança és que un dia hi serà, jo tornaré a Agramunt.

Jordi Bertran París
Partit Popular de Catalunya

EL PRESSUPOST DE L'ANY 1993

Avui parlaré del pressupost de l'any 93. Nosaltres varem votar NO perquè no es pot acceptar mai que d'un pressupost de 262.833.896 ptes. se'n gastin 73.593.777 ptes. amb personal, 10.000.000 amb festes, 1.000.000 amb el protocol i 1.200.000 ptes. amb publicitat i propaganda; és a dir que ens queda 85.793.777 ptes i tan sols

22.000.000 en inversió real, això si es fan les obres que hi ha projectades durant l'any 93, si no és així serà menys inversió real.

Nosaltres, la veritat, ens pensem que s'ha de tenir en compte la crisi que és molt seriosa i encara ho serà més aquest any i part del que ve, però els de Convergència no pensen pas així. Ells

saben que hi ha una majoria que les festes és el seu, i els han de fer contents per les properes eleccions. Nosaltres no estem en desacord amb les festes, de festes se n'han de fer, però d'una altra manera; el que no es pot fer mai és cremar deu milions amb festes.

Partit Popular de Catalunya

El proper mes hi tindreu més informació.

CANAL SEGARRA-GARRIGUES

Sant Martí de Maldà, després de molts anys de ser seu al capdavant per la consecució del canal Segarra-Garrigues, haurà de conformar-se amb la part que li cedeixi Tàrraga, després que aquesta hagi estat elegida per àmplia majoria com a seu principal.

Un bon grapat de milions i una infraestructura naturalment superior de Tàrraga, han tapat tot motiu històric o de treball fet per Sant Martí de Maldà, com diu aquell: "No hay que llegar primero, pero hay que saber llegar". Així doncs, a Sant Martí se li ha pres l'oportunitat que necessita qualsevol poble petit per realçar-se a favor d'un altre que ja quasi ho té tot.

Hi han ajudat actituds com la del Sr.

Gabriel Balcells, "President, elegit per no sé qui", de la nostra comunitat de regants, absolutament tendencios en pregonar que a Sant Martí de Maldà li mancaven sucursals bancàries, i fins i tot papereries per atendre les necessitats de la futura administració. En canvi trobà en Sant Martí de Maldà un lloc ideal per la concentració de maquinària, suposo que en aquest cas passant per alt la manca de gasolinera.

El dia 17 de gener, la nostra comunitat es manifestà clarament a favor de Sant Martí de Maldà per la ubicació de la seu, pel resultat de 0 vots per Tàrraga, 5 vots per compartir seu Sant Martí i Tàrraga i 5 vots per Sant Martí de Maldà com a seu única.

El fet, però, és que el nostre representant cregué oportú repartir per igual a Tàrraga que a Sant Martí de Maldà el nombre de Hes. de la nostra comunitat, desvirtuant així el vot dels agramuntins, posat que la opció de seu compartida ja donava la meitat de les Hes. a cada un dels concursants. La maquinació del vot i les diverses irregularitats des del primer moment de la formació d'aquesta comunitat, és un fet prou denunciabla.

Si la seu no havia de ser per Sant Martí de Maldà crec que el dret d'assolir-la era igual per totes les demés comunitats de regants.

Jaume Fitó Ribalta,
independent pel PP ➡

Notícies de l'Esquerra

En el ple celebrat el 29 d'octubre de 1992 l'Ajuntament d'Agramunt aprovava entre altres coses, i amb els vots a favor de CiU i en contra del P.P. i d'E.R.C., una modificació de les ordenances fiscals núm. 4 (Impost sobre vehicles de tracció mecànica) núm. 10 (Taxa per expedició de documents administratius) núm. 11 (Taxa per llicència d'obertura d'establiments) i núm. 12 (Taxa de cementiri municipal).

En la sessió plenària celebrada el 26 de novembre de 1992, el nostre regidor es lamentava del caràcter tendencios de les informacions que es lliuraven a la revista SIÓ, per a les planes "L'Ajuntament informa" on entre altres coses en la seva edició del mes de novembre la informació més amunt referenciada no hi era present.

La mateixa revista en l'edició del mes de desembre publicava un escrit de la redacció en el qual s'eximia de tota culpa a l'ajuntament per l'absència de la dita notícia atribuint-ho a una manca d'espai. Curiosament, l'única notícia que periodísticament tenia algun valor s'havia quedat al calaix!

Aquest passat mes de febrer la Secció Local d'E.R.C. vàrem lliurar un escrit a la redacció de SIÓ per a que fos publicat en la revista del mateix mes en el qual volíem donar una informació general sobre el famós "afer de les Plus-vàlues", i ho fèiem amb una introducció i unes transcripcions literals de l'acta del ple

monogràfic que sobre aquest tema es va celebrar el passat 14 de desembre de 1992. Aquest escrit no va ésser publicat perquè era massa llarg i perquè SIÓ no creu oportú de publicar fragments reproduïts literalment de les actes de l'Ajuntament, segons ens manifestava un membre de la redacció.

El passat diumenge 28 de febrer i durant el judici públic que es féu a Sa Majestat el Rei Carnestoltes no vàrem poder escoltar la lectura del testament que prèviament havia preparat l'alt mandatari de la gresca i la disbauxa en el qual entre d'altres coses, deixava a l'Ajuntament de la Vila d'Agramunt una calculadora, donat que les que tenen no funcionen bé. Sa Majestat va ésser convenientment aconsellada per a que desistís de l'esmentada lectura.

La llista podria ser molt llarga, però tant se val, tampoc no és la nostra intenció voler demostrar res ara, però (movent-nos sempre en el terreny de les hipòtesis) si analitzem aquests tres fets que hem exposat podríem arribar a caure fàcilment en la temptació de creure que ens trobem davant d'un acte de flagrant censura, i dos d'autocensura.

Això, vulguem o no, obliga a una reflexió, una reflexió que tothom haurà de fer en un o altre moment; una reflexió però que nosaltres ja hem fet, i que malauradament ens fa arribar a la conclusió que aquí a Agramunt, o sigui a casa nostra, el normal

desenvolupament democràtic es troba en un avançat procés de recessió. Ni tan sols a l'Ajuntament es practica la democràcia si entenem que democràcia és pluralitat, diversitat i respecte; i per extensió cada dia es fa més difícil de practicar-la en d'altres àmbits de la nostra comunitat.

Amb aquest escrit voldríem donar un toc d'atenció al nostre consistori i especialment al nostre Alcalde (el nostre regidor ja n'hi ha parlat personalment) que de fet és qui ostenta la màxima autoritat i hauria d'ostentar també la màxima responsabilitat; no debades percep una gratificació econòmica que molts treballadors han de fer més de quaranta hores setmanals per a poder guanyar-la i que per tant li haurien de permetre de dedicar el temps necessari a tenir cura d'aquestes i altres qüestions que afecten el quefer diari de la nostra Vila, almenys en els mínims exigibles.

¿O és que potser la competició a què obliga a vegades el manteniment de les cotes de poder, a dins i fora de la nostra Vila, pel sol fet de mantenir-les o pels beneficis polítics i econòmics que se'n deriven, no deixen temps per assumir plenament els compromisos que es prenen durant les campanyes electorals?

Grup Municipal d'Esquerra
Republicana de Catalunya

NOTA DE LA REDACCIÓ:

L'autor o autors d'aquest article barregen diferents temes que no tenen res a veure entre si. SIÓ no entra en les valoracions que E.R.C. pugui fer de la situació política o social de la nostra vila. El que no pot admetre és que s'hi pretengui barrejar una decisió d'un criteri merament tècnic d'aquesta revista com és el de no publicar una col·laboració de més de cinc folis d'extensió i gairebé tots reproduïts literalment una acta de l'ajuntament, o els problemes d'espai que es donen a l'hora de la compaginació com s'ha explicat privadament i pública.

SIÓ respecta, malgrat no pugui compartir necessàriament, el contingut dels articles que els grups polítics i altres comunicats presenten, i sempre s'han publicat sense cap mena d'autocensura (sic), tal i com el lector pot comprovar cada mes. La revista rebutja qualsevol pretensió d'intentar barrejar-la directament en la lluita política local.

SIÓ manté, com sempre, les seves pàgines obertes a tot tipus de col·laboracions demanant únicament que es respectin les normes fixades pel bon funcionament i que surten publicades cada mes.

Grup Municipal Socialista

LA BASSA D'OLI

Amics,

Sabíem que la denúncia feta sobre la incorrecta aplicació de l'impost sobre les plus-vàlues era una troballa important, però mai no hauríem sospitat que ens ocuparia tants dies.

Sempre hi ha qui reincideix en la rèplica per tal de tirar-hi aigua i així intentar d'apagar les flames i hem de dir que fins i tot ens agrada, doncs això ens demostra que amb el nostre encert els toquem la ferida i per això es queixen.

No sabem si el replicant G.B.X. havia llegit el nostre darrer article on els acusem de reincidència en el tema... No comprenem que un Sr. que és capaç de saber allò que pensem... que sap llegir i interpretar allò que no està ni escrit, no sàpiga entendre per què diem "el de Tàrrega", ni entendre el contingut de les nostres manifestacions.

De veritat creus que després de tot l'aldarull fet, és només un muntatge? Estàs minimitzant amb les teves afirmacions la professionalitat d'uns periodistes que mai no s'oferirien a un joc semblant, ni nosaltres no hauríem anat tant enllà, fixats només en unes sospites o presumpcions com tu afirmes.

És infantil, de veritat, creure que ens va sorprendre la reacció "humil" de l'Ajuntament en retornar els diners cobrats a més a més... es podria haver fet quelcom menys o d'alguna altra manera? La prepotència i l'orgull es

veia i demostrava al moment d'exigir el cobrament. El retorn dels diners efectivament s'havia de fer així.

Dius que les auto-liquidacions dels contribuents, l'Administració les donava i admitia per ben fetes... serà que estaven bé. En cas contrari mai no s'haurien acceptat. Conclusió: el contribuents SÍ saben fer-les... l'Administració NO, i aquestes no van ni servir per fer-vos veure que us equivocàveu?

Si fem una reflexió, veiem que en funció de qui fa la crítica o a on es fa aquesta crítica (escrita o de paraula) té diferent valoració i això és significatiu i preocupant a la vegada.

Un regidor, en el Ple extraordinari va acusar l'equip de govern de practicar la política de l'amiguisme... ningú no ho ha desmentit, tampoc ningú no es va escandalitzar... i molt menys li van dir que fes demagògia o desqualifiqués. Creiem doncs que és veritat? Ho podem constatar quan es posi en marxa el C.A.P. si és cert que hi entren les persones que segons es diu ja fa mesos que tenen adjudicats i copats els llocs disponibles.

Perquè doncs a nosaltres ens ataquen quan denunciem les Oposicions de les dues places cobertes a l'Ajuntament? o bé quan denunciem el projecte de la passarel·la del pont del Sió? o el projecte de la plaça de les 24 hores?, si són altres exemples demostratius d'aquestes acusacions.

Tal com vàrem dir en l'últim escrit

comentàvem el tema de la Comunitat de Regants del Canal Segarra-Garrigues, ens ha sorprès la passivitat de l'Administració de la nostra Vila en no manifestar-se públicament en un afer tant delicat i essent coautors juntament amb el Consell Comarcal amb el seu silenci, contribuint a fomentar el Centralisme Comarcal i oblidant-se dels problemes de supervivència i d'estabilitat en els pobles petits amb la il·lusió dels seus projectes ben bé seus.

Ens agradaria aprofundir en el tema i clarificar que en la primera reunió de la comunitat de regants NO va ser elegit, democràticament, president el Sr. Balcells "el de Tàrrega". Ell i el Sr....? es varen cuidar, com de costum, amb l'afany de controlar la nostra comunitat en totes les seves facetes (Esport, Cultura, etc.) destituint només en la seva voluntat menyspreant la Democràcia al legítim i electe president de la Comunitat de regants.

També ens preocupa el que va poder votar el Sr. Balcells "el de Tàrrega" en la reunió de Sant Martí de Maldà. De ben segur, no va ser la voluntat popular de la Comunitat d'Agramunt, sinó la voluntat de la seva ciutat de residència (TÀRREGA) i així poder-se endur la feina a casa, seguint les instruccions de "l'amo" del Consell Comarcal de TÀRREGA.

Esperem, algun dia, poder saber tota la veritat d'aquest afer.

Siau, amics.

La Revista d'Agramunt i de la Ribera del Sió
Subscribiu-vos-hi!

GRAN MERCAT

El Rebost

Carrer de Sió, 15

XOCOLATA • CARAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrrrega, s/n.

Telèfon 390.607

RENAULT

TALLERS J. VALLS S.L.

Servei de Planxisteria i Grua
Càrrega d'aire condicionat

Ctra. Artesa-Tàrrrega, Km. 12'800

Tel. 39 03 34 - Fax: 39 12 84

AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria

Electricitat

Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Restaurant

Cafeteria

Discoteca

Sala de Festes

Piscines

Pista d'Estiu

Vídeo-Set

Estacions de

Servei a:

Agramunt

Cubells

Montgai

Mont-roig

Establiments

E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

INAUGURACIÓ DEL CENTRE D'ATENCIÓ PRIMÀRIA "CAP 1"

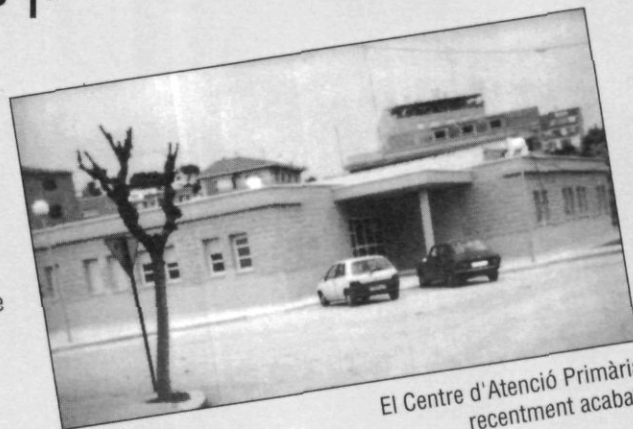
Dia 25 de març de 1993

A 2/4 de 12 del matí

L'Honorable Conseller de Sanitat de la Generalitat de Catalunya, Sr. Xavier Trias i Vidal, inaugurarà el Centre d'Atenció Primària "CAP 1"

Col·locació de la primera pedra.

El Centre d'Atenció Primària recentment acabat.

Dia 28 de març

DIA DE PORTES OBERTES

en que tots els qui ho desitgin podran visitar les instal·lacions del CAP, d'11 a 2 del matí i de 5 a 8 de la tarda.

Dia 25 de març

INAUGURACIÓ DEL CONSULTORI LOCAL DE MONTCLAR

A 1/4 d'11 del matí

El Conseller de Sanitat inaugurarà el CONSULTORI MÈDIC LOCAL de Montclar.

L'Ajuntament informa

En el Ple corresponent al mes de febrer celebrat el dia 25, s'aprovaren els pressupostos municipals que hauran de regir l'exercici econòmic del 93. Els Pressupostos Municipals estan integrats pels del Patronat Municipal d'Esports, de la Residència Geriàtrica i el mateix pressupost Municipal.

Pel que fa al Pressupost del PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS que ja fou aprovat en el seu dia per la seva Junta de Govern és el que seguidament resumim per capítols:

DESPESES

De Personal	5.933.068
Béns corrents i de Serveis	3.676.932
Interessos	40.000
Transferències corrents	650.000
Inversions	250.000
TOTAL DESPESES	10.550.000

INGRESSOS

Taxes i altres	7.765.000
Transferències Corrents	2.660.000
Ingressos Patrimonials	125.000
TOTAL INGRESSOS	10.550.000

També el Pressupost del Patronat Municipal "RESIDÈNCIA GERIÀTRICA" fou aprovat inicialment pel Consell del Patronat en aquests termes:

DESPESES

Compres	4.816.100
Despeses Personal	9.220.000
Subministrament/Reparacions	1.535.000
TOTAL DESPESES	15.571.100

INGRESSOS

Ingres. Residència	11.400.000
Interessos	50.000
Subvencions	108.340
Transferències Corrents	600.000
TOTAL INGRESSOS	12.208.340

Com es pot comprovar, hi ha previst un dèficit de 3.362.360 pta. el qual serà cobert mitjançant una aportació de l'Ajuntament, que demanarà al seu torn, una subvenció pel mateix import al Departament de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya.

PRESSUPOST MUNICIPAL 1993

Abans de la votació del Pressupost Municipal, el Regidor d'Hisenda explicà els trets bàsics del mateix remarcant el fet que la partida més important correspon a Inversions Reals que representa un 33 % del total. També va assenyalar la importància que l'índex d'endeutament de l'Ajuntament es mantingui en un 16 %, que és el mateix de l'exercici del 92.

Seguidament us oferim un resum per capítols del contingut del Pressupost Municipal:

DESPESES:

A) Operacions Corrents

Remuneracions personal	73.593.777
Compra de béns corrents i de serveis	59.567.000
Interessos	11.308.733
Transferències corrents	13.575.600

B) Operacions de Capital

Inversions reals	86.694.081
Variació de passius	18.094.705
TOTAL PRESSUPOST DE DESPESES	262.833.896

INGRESSOS

A) Operacions Corrents

Impostos Directes	84.500.000
Taxes i altres ingressos	76.338.177
Transferències corrents	68.691.722
Ingressos Patrimonials	1.280.000

B) Operacions de Capital

Transferències capital	31.023.997
Variació de passius	1.000.000
TOTAL PRESSUPOST D'INGRESSOS	262.833.896

Aquest pressupost fou aprovat amb el vot a favor del grup de CiU, el vot en contra de PP i l'abstenció d'ERC.

PREUS PÚBLICS 1993

Els Preus Públics que fan referència a la utilització privativa o aprofitaments especials de les Piscines Municipals i les instal·lacions esportives queden fixats de la següent manera:

Piscines:

Adults dia	220
Menors fins a 12 anys, dia	165
Abonament temporada:	
Individual adults	2.750
Individual menors	1.925
Abonament temporada familiar:	
Cap de família	2.200
Per cada familiar	660
Abonaments mensuals:	
Adults	1.870
Menors de 12 anys	1.540

Instal·lacions esportives o anàlogues:

Piscina municipal:	
Sense material, per hora	525
Amb material, per hora	1.050
En horari públic, per hora	2.625
Pistes polisportives descobertes:	
Sense il·luminació, per hora	1.050
Amb il·luminació, per hora	1.575 ➡

Pavelló Polisportiu cobert:	
Sense il·luminació, per hora	2.100
Amb il·luminació, per hora	3.150
Camp Municipal d'Esports:	
Partits entitats no determinades:	
Sense il·luminació	5.250
Amb il·luminació	7.350

JUNTA PERICIAL MUNICIPAL CADASTRE RÚSTEGA

Segons un Reial Decret del passat mes de desembre, en totes les poblacions s'haurà de constituir una Junta Pericial de Cadastre Immobiliari rústecs. En el cas d'Agramunt, i segons acord del Ple, els membres que l'integraran seran els següents:

Designats per l'Ajuntament:

- President: Sr. Alcalde d'Agramunt
- Vocals del sector agrari: Lluís Bertran i Puigpinós i Josep-Maria Penella i Fitó.

Designats per Organitzacions Professionals:

- Sr. Francesc-Xavier Alvareda i Salvadó
- Sr. Josep-Ramon Solé i Barril
- Tècnic municipal: Sr. Antoni Traguany i Royo
- Secretari: Sr. Manuel Civís i Llovera.

MOCIÓ

Per unanimitat del Ple de l'Ajuntament s'aprovà la moció presentada per tots els grups que hi són representats, en la qual es demana una major responsabilitat fiscal i una millor dotació per part del Govern de l'Estat, del Fons de Cooperació Municipal.

El text íntegre d'aquesta Moció és el següent:

L'augment de la responsabilitat fiscal en el sistema de finançament de la Generalitat de Catalunya és una via per aconseguir una més gran autonomia política i econòmica, necessària per al desenvolupament adequat del foment de la competitivitat, la inversió productiva, l'equilibri territorial i la redistribució social de la riquesa. Extrems que han d'incidir de forma positiva en les hisendes locals de Catalunya.

El Ple del Parlament de Catalunya va aprovar el 27 de novembre de 1992, la Moció 12/IV, d'acord amb les resolucions sobre el finançament de la Generalitat de Catalunya aprovades anteriorment per la Cambra, per la que s'insta al Govern a aprofundir en la responsabilitat fiscal. El nostre Ajuntament s'adhereix a l'esmentada Moció del Parlament de Catalunya i, en conseqüència, acorda:

- 1.- Instar al Govern per tal que aprofundeixi en la responsabilitat fiscal, concretament en l'obtenció de la participació d'un 15 % de l'IRPF com a element integrant del sistema de finançament de la Generalitat i plantejar-se noves possibilitats de millora del sistema de finançament sense excloure la tendència a la igualació entre les diverses modalitats vigents a l'estat i promoure, si el Parlament ho considera oportú, la reclamació del concert econòmic com a sistema de finançament de Catalunya amb igualtat de tractament al que gaudeixen el País Basc i Navarra.
- 2.- Instar el Govern de l'Estat perquè doti adequadament el Fons de cooperació Municipal ja que la dotació d'aquest Fons ha passat d'ésser el 8 % de la recaptació neta l'any 1982, a menys del 5 % l'any 1991, quan el compromís electoral del PSOE era incrementar-lo fins el 14 %.

Demana a totes les forces polítiques catalanes, al Govern de la Generalitat i al Parlament de Catalunya, el suport necessari per tal que proposin i defensin un adequat finançament per als Ajuntaments.

- 3.- Trametre aquest acord al Molt Honorable President de la Generalitat de Catalunya i al Molt Honorable President del Parlament de Catalunya.

Agramunt, febrer de 1993

RENÚNCIA CÀRREC REGIDOR

Ja informàvem el mes passat de l'escrit de renúncia al càrrec de Regidor que presentà a aquest Ajuntament el Sr. Àngel Triginer. També es va rebre la renúncia del segon de la llista electoral del PSC, Sr. Eduard Zurita a substituir el Sr. Triginer. Ambdós escrits foren tramesos a la Junta Electoral de Zona de Balaguer, com sigui però que dita Junta està dissolta, el Ple de l'Ajuntament acordà, tal i com és perceptiu, que es demani el corresponent nomenament a favor del Sr. Ramon Espinal a la Junta Electoral Central.

PRESTACIÓ SOCIAL SUBSTITUTÒRIA

Com a últim punt de l'ordre del dia, s'aprovà el concert a subscriure entre la Direcció de l'Oficina per a la Prestació Social dels Objectors de CONSCIÈNCIA (OPOSOC) i l'Ajuntament d'Agramunt.

En aquest concert, s'estableix que l'OPOSOC destinarà a l'Ajuntament d'Agramunt fins a un màxim de 12 col·laboradors socials, les activitats concretes dels quals seran:

- 1 – Protecció Civil i col·laboració amb el Parc de Bombers (3 persones).
- 2 – Atenció a la tercera edat (3 persones).
- 3 – Activitats d'animació socio-cultural (3 persones).
- 4 – Protecció a la natura i control mediambiental (3 persones).

Bases:

XVIè Certamen Literari de Sant Jordi

A) Les obres que vulguin participar al Certamen hauran d'ésser escrites en català.

B) Les obres hauran d'ésser inèdites i originals. S'hauran de presentar escrites a màquina a doble espai, o en tot cas, a mà i amb lletra clara.

C) MODALITATS:

PROSA I POESIA (Tema lliure)

D) Hi haurà opció als següents premis:

POESIA:

– Un premi per curs des de 1r a 8è d'E.G.B.

PROSA:

– Un premi per curs des de 1r a 8è d'E.G.B.

PREMI ESPECIAL:

Premi especial d'un lot de llibres i d'una cadena musical pel millor treball presentat per joves de 15 a 18 anys. Aquest tema haurà de tractar sobre l'ECOLOGIA, en qualsevol de les seves vessants.

E) Els treballs no hauran d'anar signats sinó que aniran acompanyats d'un sobre a fora del qual hi constarà per aquest ordre:

1. Títol de l'obra.
2. Premi al qual concursa (Prosa i poesia).
3. Edat i curs del concursant.

Dins del sobre hi haurà un paper amb només el nom i l'adreça de l'autor.

BAIXA DEL PADRÓ DEL REGIDOR JORDI BERTRAN

El Sr. Alcalde va informar al Ple que el Regidor d'aquest Ajuntament el Sr. Jordi Bertran s'ha donat de baixa del Padró d'Habitants d'Agramunt donant-se d'alta, al mateix temps, a l'Ajuntament de Puigverd. Tenint en compte que el Sr. Jordi Bertran s'havia presentat per ocupar l'alcaldia de la nostra Vila i que en aquests moments exerceix com a Regidor, el Sr. Huguet va manifestar la seva sorpresa i estranyesa per aquest fet, i encara que legalment és una actitud factible, moralment és discutible.

CERTAMEN LITERARI DE SANT JORDI

Es convoca la setzena edició del Certamen Literari de Sant Jordi, el qual compta enguany com a novetat remarcable la inclusió d'un premi especial dedicat a l'ecologia. L'Organització ha cregut oportú incloure aquest premi especial a rel de la campanya d'educació mediambiental que s'ha dut a terme a la nostra Vila en els últims mesos.

Dels actes lúdics i culturals que com cada any s'organitzaran a redòs de la festa de Sant Jordi, en donarem notícia en l'Ajuntament Informa del mes vinent.

ELS SOBRES SERAN FACILITATS PER L'AJUNTAMENT

F) Els membres de la Redacció de SIÓ actuaran com a secretaris dels dos jurats amb veu però sense vot. La composició del jurat serà feta pública oportunament.

G) Els premis consistiran en un diploma i en vals descanviables en llibres per un valor de 3.500 ptes.

H) Cada col·legi efectuarà una preselecció d'aproximadament 5 obres per curs i modalitat.

I) El jurat, si estima que cap obra no mereix el premi al qual el presenten, pot declarar-lo desert. Així mateix el jurat pot concedir accèssits a les obres que cregui mereixedores.

J) Els resultats del Certamen es donaran a conèixer en un acte que s'anunciarà oportunament.

K) SIÓ tindrà el dret de publicar els primers premis.

L) El termini de presentació de les obres acaba el dia 1 d'abril de 1993.

LL) La Conselleria de Cultura es reserva el dret d'alterar les bases. Si això es produís s'anunciarà oportunament i convenientment.

M) A més dels premis dels concursants, s'obsequiarà amb un lot de llibres a cada Escola participant.

Agramunt, febrer de 1993

Som a Riella

HISTÒRIES DE VORA LA FINESTRA

En Frontispici Pantaleoni

per Guillem Viladot

Mira, Urc, aquest que ara passa és en Frontispici Pantaleoni, nat a les golfes de cal Gall de dona verge i d'home pocasolta. Va tenir, un cop arreglats els papers dels pares, una colla de germanes. Com que de seguida s'adonà que la vida és de qui la treballa, es traslladà a Andorra on va guanyar tota mena de diners, però com que entre muntanyes no podia lluir d'home ric es traslladà a Barcelona. Un cop instal·lat buscà senyora per casar-se, i ho féu amb la Tecla Sensarruga, però al mig any ja estaven separats. En Frontispici ho sentí molt, i si bé es consolà promentent-se que mai més no tornaria a passar per la vicaria. I es dedicà als negocis en profunditat i a tenir relacions de parella just fins al punt que cap dona no li compliqués la vida. Com que aviat es va saber que era un home de fortuna, els Bancs no paraven d'anar-li al darrera festejant-li els diners. En Frontispici no era home fàcil de convèncer, sinó que demanava moltes garanties sempre que volia fer una inversió. Un dia no va poder eludir una entrevista amb el director del Banc Mediterrani Nord. Com és costum en aquestes entitats, quan un client és d'alt nivell econòmic, i se'l vol conduir cap a la llista dels inversors distingits, s'accentuen les atencions personals i directes. Així, el director del B.M.N. just entrar al despatx, oferí al futur client un cigar. En Frontispici l'hagué de refusar donat que no era fumador. Es provà amb un got de uisqui, que tampoc fou acceptat per ser abstemi. Un tercer intent de seducció fou l'ofertament d'un viatge al voltant del món, proposta que també fou desatesa donat que quan en Frontispici volia conèixer ciutats i paisatges inèdits posava

una cinta al video i llestos. El director del B.M.N. se sentí molt incòmode davant d'un personatge tan dur de pelar. Al cap d'una estona féu la darrera invitació o intent de captació. Preguntà al presumpte client si li agradaven les dones. La resposta va ser que sí mentre i tant no compliquessin la vida. El director respirà fons i l'acompanyà a l'àtic de l'edifici. Allà s'instal·laren còmodament, i a un senyal del director va aparèixer una dona jove de molt bon veure. En Frontispici l'examinà però no li acabà de fer peça. A un segon senyal es presentà una altra dona, també jove i bonica, que tampoc fou acceptada. I així van comparèixer fins a cinc dones, totes de molta bellesa. El director del B.M.N. ja es començava a posar nerviós. Tant que arribà a comunicar al suposat client que només li restava una dona per mostrar-li. Per comptes de repetir el senyal habitual, agafà el tefèfon i donà una ordre a través seu. Al cap d'uns minuts va comparèixer una dona guapíssima, espectacular, que caminava amb gran elegància. Des de les sabates fins al barret amb vel que li tapava la cara, tot era d'alta costura. En Frontispici s'interessà per aquella dona, si bé observà que desitjava veure-li la cara. La dona en qüestió, de moment, semblava que s'hi resistia, però, girant-se d'esquena es llevà el barret i després, lentament, s'exhibí de front. La sorpresa va ser molt grossa. Era la seva ex-muller. La situació no resultà pas gens còmoda, i ho va ser menys quan en Frontispici demostrà interès per ella, perquè el director del B.M.N. manifestà que no li podia cedir per quant es tractava de la seva pròpia esposa.

